SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятайте про Україну!

VOL. XCVI. No. 29. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, FEBRUARY 15, 1989 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 15-го ЛЮТОГО 1989 Ч. 29. РІК XCVI.

ІРЛЯНДЦІ ВІДЗНАЧИЛИ 1000-РІЧЧЯ ХРИСТИЯНСТВА В УКРАЇНІ

Джерзі Сити, Н.Дж. — В почитному американському католицькому тижневику п. н. „Вандерер" (Мандрівник) появилася незвичайно цікава для нас стаття — репортаж з 28-го січня ц.р., яка інформує, що в столиці Ірляндії Дубліні відзначували в 1988 році 1000-річчя того міста і при торжественній Службі Божій в катедрі столиці, 20-го листопада 1988 року в присутності мейора міста, Кардинала О'Фіча і архиєпископів та вірних у проповіді переведено порівняння того 1000-річчя із 1000-ччям Християнства в Україні.

Проповідь, як і слова Архиєпископа Ірляндії Демосмонда Коннела були опубліковані у пресовому комунікаті і обширно тепер зреферовані в тижневику „Вандерер".

Вже Архиєпископ Д. Коннелл у своїх словах, згадуючи переслідування ірляндських католиків у минулому, звернув увагу, що ірляндці повинні солідаризуватися з українцями, які досі є переслідувані за свою релігію. Але ще більше зворушливі були слова проповіді, яку виголосив священик, що не бажав, щоб його ім'я було подане до відома.

Він розпочав її вказуючи на солідарність двох так далеко віддалених від себе народів европейського континенту, яких лучить віра в Бога. Він пригадав факт, що в 988 році не було поділу на східню і західню церкву і що в 1596 році Берестейською унією частина українських вірних відновила свій зв'язок із Римом. Але проповідник не забув також про православну вітку в Україні і підкреслив, що православні українці перейшли в 1920-их і 30-их роках таку хресну дорогу, як і українці-католики. Він згадав ліквідацію УКЦеркви після Другої світової війни і перехід вірних у катакомби. Розглядаючи сьогоднішній стан Українських Церков в СССР, проповідник ствердив, що треба дуже різко відділити пропаґанду від дійсного стану. Такою пропаґандою він уважає гласність у відношенні до стану релігії в Україні. Українці знають, що це совєтська пропаґанда, але вони бояться, що Захід впаде жертвою цієї пропаґанди.

Вкінці проповідник ствердив, що 1000-річчя міста Дубліну повинно ірляндців спонукати до солідарности з українськими католиками та привести до іспиту совісти, в якому вони мусять побачити, що надто мало цікавляться долею своїх братів і сестер у Христі. Доля українських католиків повинна зрушити совість ірляндців, які дуже добре на власній шкірі знають, що це значить релігійне переслідування, і тому вони у своїх молитвах повинні завжди пам'ятати про українців.

Реферуючи опубліковану проповідь, виголошену у Дубліні, співробітник газети Ґері Поттер закінчує свою статтю висновком, що американські католики не можуть також стояти осторонь того, що діється в інших країнах, байдуже в яких, і повинні солідаризуватися із своїми братами та сестрами по Христі в Україні, Ірляндії чи будь-якій іншій країні.

ТАСС інформує про наслідки Чорнобильської катастрофи

Київ. — У зв'язку з повідомленням минулого тижня в газеті „Ізвєстія" про евакуацію 20-ти білоруських сіл, ТАСС коментує цю подію на підставі слів голови білоруської комісії боротьби з наслідками чорнобильської катастрофи Володимира Євтуха. Член Ради Міністрів БССР В. Євтух вважає, що якби не започаткована Міхаїлом Ґорбачовим гласність, то народ і досі майже нічого не знав би про цю страшну аварію і про радіяційний стан у республіці.

Кореспондент Ассошіейтед Пресс нагадує, що Чорнобильська АЕС розташована на території України, однак в сусідній Білорусії радіяцією заражена велика частина території, яка втричі більша від території стейту Массачусетс. На думку вчених, через високий рівень радіяції населення багатьох сіл може перебувати у своїх будинках лише кілька місяців на рік. Число людей, що підлягає евакуації невідоме, але газета „Ізвєстія" повідомляла, що на них чекає 1,200 квартир. „Чи не запізно населення отримало відомості про радіяційний стан у їхній місцевості — аж через два роки після аварії? — запитує кореспондент аґентства АП.

П'ята частина території Білорусії заражена настільки, що місцева влада проводить систематичне медичне обстеження сотень тисяч людей. Підсумкова кількість радіяції в Білорусії становить 9 бер (біологічний еквівалент рентґену), отже вона не перевищує допустиму норму 15.5 бер.

Згідно з повідомленнями, територія навколо Чорнобиля розділена на чотири зони. Перша — безпосередньо навколо електростанції, з якої відразу після аварії евакували 4,400 людей. Друга — з якої протягом наступних чотирьох місяців вивезли ще 19,000 людей. В третій зоні налічується 400 населених пунктів, в яких живуть понад 100,000 людей. Згідно з повідомленнями совєтської преси, там систематично проводиться очищення ґрунту. В четвертій зоні лікарі ведуть спеціяльний облік здоров'я ще 200,000 осіб. По всій території цієї зони старанно очищали дахи, паркани, стіни будинків, змиваючи радіоактивний порох. Сотні тисяч тонн верхнього шару ґрунту зрізали і закопали, хоч і не повідомляється де саме закопали.

Якщо такий небезпечний рівень радіяції на території Гомельської та Могильовської областей, то що ж тоді робиться в Україні, де населенню заборонено мати лічильники Гейзера й самим міряти рівень радіяції, — кажуть знавці.

ЛИТВА ВІДНОВИЛА СВІЙ НЕЗАЛЕЖНИЙ ОЛІМПІЙСЬКИЙ КОМІТЕТ

Вашінгтон. — Литовський інформаційний бюлетинь „ЕЛТА" повідомив у числі за грудень 1988 року, що керівники Литовської ССР, знехтувавши заряджєння Москви, відновили свій національний передвоєнний Олімпійський комітет. Одноголосне рішення в тій справі було прийняте у спілці литовської спортової федерації, на форумах різних громадських організацій з ентузіястичним одобренням більшости литовського уряду.

Ідея створення, чи радше відднови, свого власного литовського Олімпійського комітету була дискутована на сторінках преси і у спортових клюбах з великою інтенсивністю на протязі двох місяців. У численних статтях, які в тому часі появилися на сторінках газет, численні спортовці критикували перекупство і фаворетизм у спорті в СССР, зокрема в центральному московському Олімпійському комітеті. „Якщо ти хочеш мати місце під сонцем, — пише литовська спортовка Реґіна Нідеріте-Чістякова, — ти мусиш обов'язково бути у добрих відносинах з бюрократами у московському центральному спортовому комітеті. Тамошніх функціонерів треба систематично підкупляти, бо інакше в олімпійську дружину на попадуть національностеві дружини, хоч і дуже добрі, спортовці, в більшості з політичних причин".

Очевидно, совєтські бюрократи відповідальні за спортову ділянку були заскочені створенням республіканського Олімпійського комітету в Литві. Під час засідання центрального Олімпійського комітету СССР, один за одним забирали голос московські наказодавці і засуджували литовське рішення. Згідно з інформацією у газеті „Совєтський Спорт" (ч. 279 за 1988 рік) голова Олімпійського комітету М. Ґромов заявив, що створення республіканського комітету протиставне до олімпійського чартеру і є образливим для совєтського державного Олімпійського комітету на міжнародній арені. Інший високий совєтський речник, В. Смірнов, заявив, що створення республіканських комітетів — це неетичне потягнення, бо може витворитися така ситуація, що одна дружина з СССР може грати на Олімпіяді проти іншої дружини з тієї самої країни.

Литовці категорично відкинули арґументи московських наставників і заявили, що Міжнародний олімпійський комітет може визнати не тільки комітети з держав, але також з поодиноких територій.

Раніше проти волі Москви лотиші створили свій національний Олімпійський комітет. Литовці, зібравши під петицією 122,410 підписів, домагаються свого права, опублікувавши свою постанову і керівництво Олімпійського комітету у своїй пресі.

Тепер у великій мірі залежить, яке становищє займе до цієї справи Міжнародний олімпійський комітет. До Барцельони в 1992 році литовці наміряються приїхати і виступити під своїм давнім національним прапором і своїм проводом.

ЗАХІДНЯ ЕВРОПА ЗНАХОДИТЬСЯ В „ПОЛОНІ" РУСОФІЛЬСТВА

Бонн, Західня Німеччина. — Американський дипломат, дорадник державного секретаря ЗСА Джеймса Бейкера, який супроводжає його у шестиденній поїздці по европейських країнах, заявив групі кореспондентів, що Західня Европа перебуває тепер у „полоні" русофільства, а зглядно гладко веденої закордонної політики теперішнім керівником Совєтського Союзу, генеральним секретарем ЦК КПСС і головою Президії Верховної Ради СССР Міхаїлом Ґорбачовим.

Популярність М. Ґорбачова в деяких европейських країнах така велика, що вони забули навіть про свою власну безпеку, про свої власні оборонні проблеми, а подекуди навіть про соціяльні справи і збираються переляти великі більйонові суми на конто совєтської економічної відбудови, вбачаючи в цьому конечну потребу.

Сам державний секретар Дж. Бейкер, якого дуже тепло і чемно приймали боннські політики, включно з канцлером Гальмутом Колем і міністром закордонних справ ФРН Ганс-Дітріхом Ґеншером, мав нагоду переконатися, що за чемними словами не конче криється щира приязнь до З'єднаних Стейтів Америки, а навіть до оборонної системи НАТО, від сили і добре випрацьованої політичної і військової стратеґії залежатиме також поведінка росіян. Канцлер Г. Коль заявив Бейкерові, що покищо не готовий підтримувати модернізацію мілітарної стратегії НАТО, тобто заміну, чи радше модернізацію зброї, зокрема нуклеарних ракет на близьку віддаль, хоч такі ракети стаціонують дослівно „йому під носом", зараз таки 45 миль від Берліну і ними розпоряджають не тільки совєтські, але також східньо німецькі військові частини. Після довшої розмови Бейкера з Колем, перший заявив журналістам, що переговори Вашінґтону з Бонном будуть продовжуватися в майбутньому, а головно під час чергової конференції сімох індустріяльних держав цієї весни.

Очевидно, Пентаґон і головна квартира Північно-Атлантійського Оборонного Союзу (НАТО) не задоволені становищем керівників урядів европейських держав, бо, як виглядає на практиці, вони цілком не прислухалися до теперішніх пересторог колишнього президента ЗСА Роналда Реґена, теперішнього президента Джорджа Буша, не брали до уваги докладної студії прецизно опрацьованої Лондонським інститутом для стратеґічних студій і зіґнорували студію головної квартири НАТО. Крім того европейські керівники бояться вислідів виборів, якщо вони підтримають ініціятиву Вашінґтону про зміцнення НАТО. До цього виразно признався сам канцлер Г. Коль, Християнсько-демократична партія якого і так має чимало клопотів. Адміністрація Дж. Буша не хоче застосовувати тиску, чи погрожувати виведенням американських військових частин з Европи, хоч для цього, ан думку багатьох американських політиків, вже наспів найвищий час, щоб не спричинити заколоту серед теперішньої урядової коаліції в Бонні. Але нема де правди діти, Европа повинна перебрати на себе більшу відповідальність за свою безпеку, а не підвищувати рівень життя свого населення коштом більйонових витрат на оборону Урядом ЗСА, — кажуть політичні спостерігачі, які виловлюють переконання, що до такого потягнення може дійти коли західньоевропейці поглиблюватимуть „свою закоханість" в М. Ґорбачова і його обманну політичну тактику.

Відбудеться публічна дискусія з І. Дзюбою

Торонто. — Відомий український літературний критик Іван Дзюба буде головним доповідачем і дискутантом на публічній дискусії, яка відбудеться в понеділок, 13-го березня в год. 8-ій вечора в Торонтонському університеті.

Вечір влаштовує Катедра Українознавчих Студій при співпраці Центру російських та східньо-слов'янських студій і Бюра публічних та громадських зв'язків Торонтонського університету.

І. Дзюба в 1960-их роках був відвертим критиком совєтської національної політики, а тепер знову, після довшого періоду мовчанки, почав забирати голос в українських справах. У наслідок відомих змін, які проходять під сучасну пору в Совєтському Союзі, він вперше має змогу відвідати Захід.

І. Дзюба зустрінеться з лавою дискутантів, які репрезентуватимуть урядові кола, канадську пресу й академічний світ. До панелю ввійдуть: Роберт В. Печке, заступник директора Совєтського та східньо европейського відділення міністерства закордонних справ Канади; Джан Крюкшенк, член редакційної колеґії „Глоб енд Мейл" та журналіст закордонних справ; Тимоті Колтон, директор Центру російських та східньо-слов'янських студій при Торонтонському університеті та Вольфрам Буркгардт, літературний критик з університету Західнього Онтаріо.

Кожний з панелістів буде ставити І. Дзюбі питання, які стосуються до політичних змін у СССР, міжнародних зв'язків, українського національного життя та літературної критики. Модератором буде проф. Павло Р. Магочий, керівник Катедри Українознавчих Студій. І. Дзюба говоритиме українською мовою, а перекладачем для нього буде Марко Царинник.

Цей унікальний публічний вечір відбудеться в Конвокейшен Голл у Торонтонському університеті, Кінгс Коледж Сиркл.

Католицький журнал пише про Тисячоліття

Джерзі Сити, Н.Дж. — В американському католицькому журналі „Фатіма Крусейдер" за осінь-зиму 1988 року поміщено в двох числах обширну статтю-довідку пера відомого українського теолога проф. о. Петра Біланюка.

Стаття має заголовок „1000-річчя Християнства не є... в Росії, але в Україні" і в ній автор точно в історичному порядку подає американським читачам цілий перебіг історії християнства в Україні. Він теж вміло вияснює чому саме це 1000-річчя не можна уважати, як це робить більшість чужинців, російським, а таки українським. Перейшовши по черзі цілу історію Української Православної і Католицької Церков, автор закінчує свою статтю найновішими подіями включення у 1946 році Української Католицької Церкви у „офіційну" православну і переслідуванням вірних цієї Церкви в останніх десятиріччях.

Юґославії загрожує економічна катастрофа

Беоґрад, Юґославія. — В суботу, 4-го лютого ц.р., виступаючи перед юґославськими комсомольцями голова президії Союзу комуністів Юґославії Стіпе Шувар попередив, що країні загрожує економічна катастрофа.

„Якщо цього року не припиниться зріст інфляції, економіка розвалиться, а це в свою чергу викличе соціяльні розрухи", — заявив Шувар.

Газета „Політіка Експрес" звертає увагу, що у своєму виступі перед комсомольцями Шувар остерігав перед національною ворожнечею. „Проблеми можуть бути вирішені лише тоді, коли ми уникнемо міжнаціональних кровопролить", — сказав він.

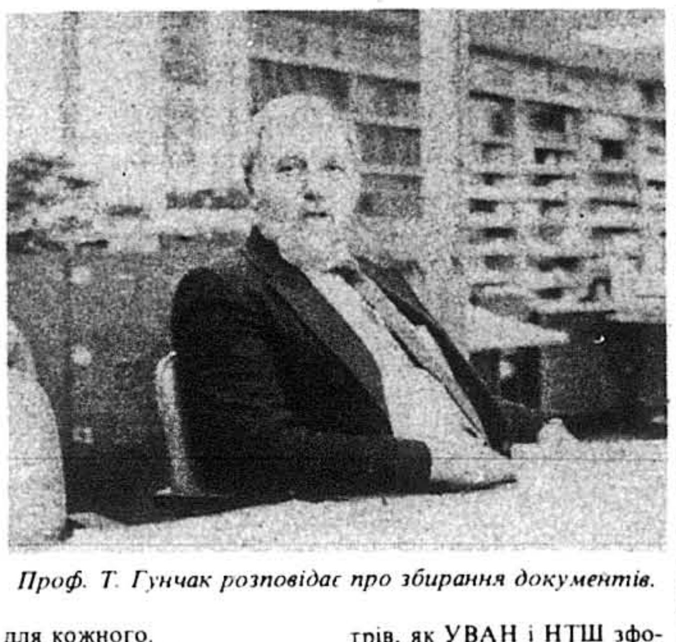
У зв'язку з виступом лідера комуністів Юґославії, кореспондент АП пояснює, що інфляція в Юґославії минулого року досягла 290 відсотків; рівень безробіття становив 17 відсотків; борг закордонним банкам становить 21 біл. дол. і країна не спроможна сплачувати навіть відсотків.

Минулого тижня керівництво країни відбуло в Беоґраді триденну сесію з метою знайти вихід з економічної кризи. Однак вони так і не прийшли до якогось конкретного рішення. Не могли домовитись також прихильники плюралізму й розширення демократизації з консерватистами, які є за посиленням централізованого керівництва як політикою, так і економікою країни.

Зберігаймо нашу спадщину!

Джерзі Сити, Н. Дж. (О. Кузьмович). — Коли редакцію „Свободи" відвідує проф. Тарас Гунчак можемо бути певні, що він захоче розповісти нам про своє найбільше зацікавлення, що від років полонить його увагу і час, а це, збирання архівного матеріялу до подій Другої світової війни.

І справді, останні його відвідини у нас були у зв'язку з Українським Дослідним і Документаційним Центром, що його проф. Т. Гунчак очолює, а який громадить щораз більше цікавого і цінного матеріялу із нашої недавньої історії. Архіви Центру приміщенні в Українському Інституті Америки, в Ню Йорку і досі зібрано понад 600,000 документів. Там приміщений уже архів 1-ої Дивізії УНА з Ріміні, там знайшовся незвичайно цінний архів Альвіна Капусти, який працював в Державному департаменті, там також уже є архіви, які торкаються українців у Другій світовій війні із архівів західніх держав (в більшості із Західньої Німеччини і Великобританії, як наприклад, німецькі поліційні звіти з генерального губернаторства і зі східніх частин України).

Проф. Т. Гунчак розповідає про збирання документів.

Усе це незвичайно цінні матеріяли для майбутніх дослідників — розповідає нам проф. Т. Гунчак, — і тому важливо зібрати їх в одному місці, відповідно скаталоговані та доступні для кожного.

Коли питаємося чи ці архіви вже відкриті, довідуємося, що наразі проходить ще підготовча стадія, над якою працюють дві сили; Олена Несіна і Люба Ґавур, щоб архіви упорядкувати після нової системи каталогування. Також плянується перебудова приміщення архіву в УІА, щоб були відповідні кімнати та відповідна у них температура.

Якщо йдеться про професійність цієї праці, то проф. Т. Гунчак заявляє, що кожний документ в архіві повинен бути у двох копіях на мікрофільмах і він думає у майбутньому за згодою таких наших наукових центрів, як УВАН і НТШ зфотографувати всі архівні документи, які находяться там на перехованні, щоб можна користуватись копіями для кожного важливого відтинку нашої історії.

Довідуємося від Т. Гунчака також, що УДДЦентр збирає матеріяли з нашої історії лише XX сторіччя, а зокрема зосереджується на участі українців у двох останніх світових війнах, на колективізації і Великому голоді, політичних репресіях тих років, знищенню Української Автокефальної Православної Церкви, ук-

(Закінчення на стор. 7)

ДВА КОНЦЕРТИ

Ню Йорк. — Заходами Українського Музичного Товариства та Українського Інституту Америки, тут в неділю 19-го лютого ц.р., о год. 3-ій і в 7:30 в приміщеннях УІА, 2 Іст 79-та вулиця, відбудуться концерти Олега Криси, скрипаля світової слави, при фортепіяні Тетяна Чекіна. В програмі концерту твори Бетговена, Лятошенського, Шнітке та Брамса. Квитки вступу 25 дол., для пенсіонерів і студентів 10 дол. По концертах гостина. З огляду на обмежене число місць (100) можна замовляти квитки поштою, висилаючи чек на Ukrainian Music Society, 2 East 79 St. New York, N.Y 10021, а за додатковими інформаціями треба телефонувати на число (212) 983-2520.

У СВІТІ

АМЕРИКАНСЬКА АМБАСАДА в Москві погодилася приспішити видачу в'їздної візи для релігійного правозахисника 39-річного Володимира Русака і його родини. Русак отримав дозвіл на виїзд ще 23-го січня ц.р., але американська амбасада так перетяжена працею, що ще й досі не змогла полагодити справу його виїзду. Згаданий був суджений совєтським судом за антисовєтську аґітацію і пропаганду. Причиною до арешту і засуду на сім років концтабору і п'ять років заслання була його книжка п. з. „Свідок обвинувачення", яка розповідає про переслідування вірних в СССР. В серпні 1988 року жінку Русака покликали до КҐБ і заявили, що її чоловіка скоро звільнять і дозволять виїхати на Захід.

В ІНТЕРВ'Ю З КОРЕСПОНДЕНТАМИ на покладі літака, який летів з Вашінґтону до Лондону державний секретар ЗСА Джеймс Бейкер заявив, що Адміністрація президента Джорджа Буша буде продовжувати діялог з офіційними представниками Палестинської Визвольної Організації, але дуже виразно підпреслив, що діялог буде залежати від поведінки палестинців і їхнього зречення від терористичних акцій. При тій нагоді він додав, що проблему Палестини і палестинців будуть обговорювати міністри закордонних справ членських держав Північно-Атлантійського Оборонного Союзу (НАТО) в Европі.

СОВЄТСЬКІ ЖИДИ І БІЛЬША делеґація Світового жидівського конгресу відкрили в неділю, 12-го лютого ц.р., жидівський культурний центр в Москві. Головну промову з цієї нагоди виголосив письменник Елі Візель із ЗСА, а також виступали інші офіційні представники згаданого конґресу, які прибули до СССР на чолі із своїм президентом Едґаром Бронфманом.

В АМЕРИЦІ

УРЯД ПРЕЗИДЕНТА ДЖОРДЖА БУША та незалежний прокуратор у розправі підполковника Олівера Норта, після гострого п'ятиденного непорозуміння, як запобігти виявленню державних таємниць на цьому процесі, дійшли до порозуміння в цій справі. Виглядало, що ці непорозуміння готові причинитись до ліквідації кількох обвинувачень, а то й до відкликання цілого процесу. Способу переведення цієї угоди в життя на суді не було подано до загального відома.

ДОСЛІДНИКИ СУСПІЛЬНИХ наук у багатьох університетах і дослідних установах є дуже стурбовані тим фактом, що у сьогоднішньому світі наука компюторного діла та наука про компютори притягає багато більше число чоловіків, як жінок. Науковці не знаходять жадних причин цього явища, хіба багато різних соціяльних навичок, що мимоволі впливають на загальну громадську поведінку. Науковці розчаровані, бо сподівалися що в цій ділянці не буде жадної дискримінації на статевій базі. Бо хоч і багато жінок працює в компюторській ділянці на рівнорядних позиціях з мужчинами, то число мужчин багато більше.

ЦИМИ ДНЯМИ ЗСА ПОДАЮТЬ до розгляду Міжнародного суду справедливости в Гаазі справу капіталовкладів. Це вперше від трьох років як колишній президент Роналд Реґен відкинув юрисдикцію Міжнародного суду справедливости у справах непорозумінь з Нікараґуа. Цей крок, як заявиляють адвокати та дипломати, підкреслить важливість авторитету цього суду як і забезпечить більйони долярів американських вкладів у багатьох країнах світу.

МАЙЖЕ ДВА МІСЯЦІ ПІСЛЯ того, як президент Джордж Буш номінував на посаду секретаря оборони Джана Тавера, кольшнього сенатора з Тексасу, ця справа ще дальше не є вирішеною. Всі клопоти виявляються в нерішучості членів сенатської Комісії збройних сил, яка не може погодитися на одобрення його кандидатури. Опонують демократи, бо, як кажуть аналітики, мають деякі жалі до Тавера ще з тих часів, коли він був головою цієї самої комісії.

НАЙНОВІШИЙ ВИНАХІД фотографічної індустрії — це невеликого розміру камера, в котрій вживається податливі диски двоінчового розміру, на яких можна увічнити 50 знимок і їх відразу можна оглядати на телевізійному екрані. Один такий диск коштує 10 дол. і його можна вимазувати та знову вживати. Подібні камери появилися були вже у ранніх 1980-их роках, але тільки чорно-білі, а перші кольорові спроби у 1986 році започаткувала фірма Кеннон, тільки вони були в ціні 5,000 дол. і очевидно, не до набуття пересічному покупцеві. Тепер фірма Кеннон на спілку з корпорацією Соні випродукували ці найновіші камери, що коштують нижче 1,000 дол.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Subscription 1 year — $40.00 6 months — $22.00 3 months — $12.00 UNA members 1 year — $15.00 Change of address — $1.00 Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to

Svoboda 30 Montgomery Street Jersey City N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Промова президента Дж. Буша перед пленумом Конґресу

Це вже такий традиційний церемоніял, що коли „спікер" Конґресу заповість, що він має „честь і привілей привітати й дати слово Президентові ЗСА, то всі присутні на велетенській залі Капітолю і на вщерть повній ґалерії, стоячи, довго оплескують президента. В даному випадку, коли то в минулий четвер, 9-го лютого ц.р., президент Джордж Буш виголошував рівно одногодинну промову, від 9-ої год. вечора, його оплескували ледве не після кожного речення. Його виступ, — як заповіджено заздалегідь, був пов'язаний із нарадами над бюджетом. Але насправді Буш не входив в подробиці бюджету, торкаючись його тільки принагідно,а дав загальний зарис його політики, яку зображує щорічний бюджет. За своїм тоном і навіть змістом ця промова Джорджа Буша нагадувала його інавґураційну промову з 20-го січня ц. р. Але тепер видно було, що за минулі три тижні це виступає не недавній віцепрезидент, який мусів бути активним учасником усіх найважливіших нарад і постанов Уряду, а голова американської великодержави, відповідальний за долю насправді всього вільного світу.

Найбільше оплескували Буша, коли він заявив, що у новому бюджеті, що він його пред'явить Конґресові, не буде нових податків. Його щедро оплескували, коли він заявив, що продовжуватиме політику „миру і безпеки", і тому не послабить американської збройної сили. Бурю оплесків викликала заява, що між „пріоритетами" його політики є боротьба проти наркотиків і він жадатиме один більйон дол. на цю боротьбу. Але, мовляв, призадумуючися над способом, як повести цю війну, говорено навіть про активну участь війська, — всі ті засоби будуть невдачними, коли до боротьби проти наркоманії не включаться найактивніше батьки дітей і вчителів в усіх школах. Оплески породила заява, що в новому бюджеті не буде порушений фонд соціяльного забезпечення і що треба підвищити видатки на шкільництво.

Найбільш характеристичною рисою цієї промови Джорджа Буша була заповіджена вже в інавґураційній промові „політика простягненої руки" і „нового вітру". Буш апелював до Конґресу, щоби той співпрацював із ним у виготовленні нового бюджету. В одному місці він застерігся, що не бажав би собі надто великого втручання Конґресу до військової політики. В одному реченні згадав про американсько-совєтські взаємини і назвав Ґорбачова. Підкреслив необхідність докладного контролю над совісним виконанням підписаних із СССР договорів.

Як це завжди буває, після виступу Президента на пленумі Конґресу, йому відповідали речники опозиції. У даному випадку відповідали голова демократичної більшости Палати Репрезентантів Джім Райт і голова Фінансової комісії сенатор Ллойд Бентсон , противник Буша у минулорічній виборчій кампанії, бо Бентсон кандидував на віцепрезидента президентського кандидата Майкела Дукакіса. Це, мабуть, був у минулий четвер перший випадок в історії Америки, що ці обидва речники опозиційної супроти Президента партії, поводились надзвичайно пристойно і не тільки не критикували висловлених Президентом заяв, але й висловлювали йому компліменти. Джім Райт назвав Джорджа Буша „найбільш освіченим президентом" і заявив, що Конґрес „не буде слухняний Президентові, але буде з ним співпрацювати", а Бентсон пригадав, що він і Джордж Буш замолоду були у Другій світовій війні пілотами.

Джордж Буш признав, що дефіцит державного бюджету, це важка проблема, але проблеми є на те, щоби їх розв'язувати. „У наших руках лежить будучність Америки", — заявив Буш. Сенатор Бентсон додав від себе, що крім дефіциту державного бюджету є ще дефіцит закордонної торгівлі і „соціяльний дефіцит,"маючи певне на увазі мільйон щорічних абортів малолітніх дівчат і з пошесть наркоманії. Буш підтримав ідею Реґена, щоб новий окремий додаток до Конституції не дозволяв робити більші видатки, як дозволяють на це прибутки. Але не згадував проблеми молитов у школах ані дразливої проблеми абортів. Назагал, промова ця була апотезою родини, віри в майбутність та патріотизми. Слухаючи її, кожний мусів мати враження: „Це промовляє людина, яка є на своєму місці і здає собі з цього справу".

ЗАГОВОРИВ П. ШЕЛЕСТ

II.

Кор. А яка ваша думка про підготовку цього своєрідного перевороту?

Шелест. Вважаю, що в статті Р. Медведєва героєм перевороту зроблено Суслова. Його ім'я згадується вісімнадцять разів. Гадаю, ця роль перебільшена. За Хрущова Суслов не вважався другою людиною в керівництві, як це сталося при Брежнєві. Доповідь, з якою Суслов виступив, готували інші товариші. З нею повинен був виступити Брежнєв або, у крайньому разі, Підгорний. Брежнєв просто злякався, а Підгорний категорично відмовився. Тоді це доручили зробити Суслову. Якщо Шелепін, як стверджує Медведєв, і брав якусь участь у підготовці матеріялів до Пленуму, то Суслов до останньої хвилини не знав про події, що мали відбутись. Коли йому про це сказали, у нього посиніли губи, пересмикнувся рот. Він ледве вимовив: „Та що ви?! Буде громадянська війна".

Одне слово, зробили Суслова „героєм". А він на це не заслуговує. Вирішальна роль в усуненні Хрущова від початку до кінця належить Брежиневу та Підгорному. І нікому іншому.

Кор. Як ви вважаєте, чи було зняття Хрущова і прихід Брежнєва об'єктивною необхідністю?

Шелест. Ні такої необхідности не було. Це моє твердження, хоча й сам брав участь у тому, що сталося. Зараз себе критикую за це, щиро шкодую.

Скажу ще про Хрущова. Я його добре знав: за кордон їздили, відпочивали разом. Він розповідав, як знешкоджували Берію. Це був мужній вчинок. Вважаю корисною його ідею створення раднаргоспів. Багато зробив Хрущов для освоєння космосу, розвитку наших ракетних військ. Він суворо питав за справи в цій галузі з партійних працівників, керівників міністерств. Це була чесна людина, дуже віддана партії. Справжній партійний працівник з великим життєвим досвідом. Не любив базік, любив ділових людей.

Кор. Ви кілька років працювали при Л. І. Брежнєві. Що хотіли б сказати про нього, що згадується?

Шелест. Вважаю, що Брежнєв як керівник партії і держави був фігурою випадковою, перехідною, тимчасовою. Якби не Підгорний, його через рік зняли ли б. Підтримував Брежнєва Підгорний. А чому, не знаю.

Брежнєв боявся особливо тих керівників, які молодші. Так були звільнені Семичастний, Шелепін, Катушев. Згодом він розправився з усіма, хто його спочатку підтримував, — з Вороновим, Підгорним, Косигіним.

Робив він це часом поєзуїтськи. Ось, приміром, випадок із Семичастним, колишнім головою КҐБ. Ішло засідання Політбюро.

Вирішувались багато питань. Наприкінці Брежнєв виймає з кишені папірець, каже: „Тепер, товариші, ще одне питання — про Семичастного. Покличте його, будь ласка". Ніхто з присутніх нічого не знає, із Семичастним не розмовляли. І ось: „Ми вирішили вас перевести на іншу роботу". Куди? Чому? Пояснення було коротким, непереконливим... Відразу ж Брежнєв запропонував затвердити головою КҐБ Ю. В. Андропова, з яким теж до цього розмови не було.

Приблизно так чинив Брежнєв і з іншими неугодними. З Косигіним, приміром, взагалі повівся похамськи. Той був уже на пенсії, лежав у лікарні після інфаркту. Відвідав його товариш по партії Брежнєв і запитав „Коли здасте дачу?".

Брежнєв був боягузом, підозріливим і обмеженим. Любив владу і шанобу. Знаєте, як він одержував другу Зірку Героя? До свого 60-річчя він уже був Героєм Соціялістичної Праці — за ракетні справи. Вирішили дати до ювілею другу зірку. Я тоді був у Києві. Надсилають з Москви подання. Дивлюсь підписали вже майже всі. Тоді і я підписався. Через два-три дні подзвонив мені Підгорний: „Петре, ти знаєш, Льоня наполягає, щоб йому дали Зірку

(Закінчення на стор. 7)

Василь Лев

ЕСПАНСЬКІ П'ЄСИ В ПЕРЕКЛАДІ М. ПАЛІЯ

Микола М. Палій, „Сім коротких п'єс", (переклад з еспанської мови), Буенос Айрес, 1988, Видавництво Юліяна Середяка, 139—5 нп. стор 195 x 138 мм., стор. 5–10, Микола Палій: „Театр малого закрою".

Проф. д-р Микола Палій, дійсний член ФС НТШ, уже знаний нашій читацькій громаді, як автор шести оригінальних збірок — оповідань і 11 перекладених творів із еспанської мови і двох літературознавчих праць еспанською мовою. Останній твір, що його він переклав — це „Сім коротких п'єс". Цей, як і кожний попередній твір, попереджений вступною статтею про епоху, на тлі якої постали названі п'єси. До речі, це нові літературні еспаномовні твори.

Наш перекладач вибрав сім коротких п'єс недавніх і новочасних авторів про тогочасні їм події. У вступній статті „Театр малого закрою" М. Палій знайомлює нас із авторами та їхньою епохою, які походять із Еспанії, Чіле, Куби, Арґентини й Мехіко. Подані п'єси віддзеркалюють розвиток еспанської веселої — погідної драми, яка виводить своє джерело ще з середньовіччя, що мала за мету розвеселяти глядача і чогось його повчати шляхом сатири, чи критики тогочасного культурного стану в даній країні, коштом представлення одиниць, або громади, навіть високопоставлених осіб.

У першій п'єсі „Сонячного ранку", авторства братів Серафія (1871) і Хоакін (1873) Кінтеро, уроджеців Севіллі в Еспанії, бачимо тільки чотири дійові особи. В парку в Мадриді зустрічаються припадково двоє старших осіб, донья Лявра і дон Ґонсальо, що колись у молодості любили один одного, та не одружилися. Тепер, пізнавши себе, вдають, зовсім незнайомих, хоч розбалакалися немов давні знайомі. Краще їм жити самітно, згадуючи ранню молодість, ніж на старість виявляти свої немочі.

Друга п'єса „Білий фартух" пера Серхіо Водановіча з Чіле. Тут шість дійових осіб, але найважливіші дві, Пані і її Служниця. Пані химерна й вередлива, навіть деспотична. Дія відбувається на пляжі. Ні сіло, ні пало, Пані пропонує Служниці замінити її фартух за пляжанку (накидку на пляжі), помінятися ролями. Коли ж Служниця почала сумлінно виконувати ролю Пані й наказувати їй, Пані розлютилася, почала бійку. Принагідні глядачі визнали її божевільною і забрали до лікарні. Автор п'єси пред ставив тут немов реалістичну картину і посміявся з фальшивої поведінки аристократії.

Третя п'єса „Картина на біло і чорно" пера Вірхіліо Піньєри з Куби приводить на сцену двох розсварених чоловіків. Перший твердить: біле, другий: чорне. Суперечка доводить із до лютої сварки і навіть впливає на закохану пару, що сидить на сусідній лавці. Дівчина впирається на біле, а молодець-наречений твердить, що чорне. Всі четверо починають кричати: „чорне — біле", вимахують руками, аж нагло приходить третій чоловік і кричить: „Жовте! Жовте! Жовте! Всі, остовпілі, замовкають, а третій чоловік кричить безустанно: Жовте!... І так він успокоїв розсварених.

Четверта п'єса „Історія нариву зуба" пера арґентинського драматурга Освальда Драґуна. Актори на сцені відтворюють звичайну картину зі щоденного життя. Продавець мусить працювати, хоч утомлює його біль, спричинений наривом зуба. Він не має грошей на лікування. Виснажений умирає. Автора п'єси цікавить проблема молодої ґенерації країни, де панує корупція. Він звертає увагу на бідних людей, менше щасливих, тому, що „бідніші не мають, або їм не дають змоги користати навіть з марґінальних плодів робучих рук", стор. 8. П'єса досить реалістична, викриває місцеві відносини.

Чергова п'єса „Сеньйора на своєму бальконі" пера Елени Ґарро з Мехіко. На бальконі сидить сеньйора Кляра у віці 50 років. Перед її очима пересуваються картини минулих літ. Вона восьмилітня учениця хоче пізнати нездійсненні речі, розпещена й химерна. В віці 20 і 30 років переживає любовні мрії, не бажаючи взаємности. Тому, коли їй сповняється 50 років, світ видається їй смітником. Вона, немов 17-літня бабуся, поповнює самогубство. Спогади з дитячих років, шукання чогось нового;авторка сплутує алегоричне з фантастичним. На її думку, світ завжди такий самий, тільки інакше виглядає серед кожних часових обставин. Е. Ґарро по-мистецьки поєднує дійсне з містерійним.

Шоста п'єса „Перепелиці" еспанського драматурга Віталя Аси найбільш реальна, без ілюзій, символів та алегорій. Молода жінка вже наперед розпачає, коли її чоловік вибирається з товариством на однотижневе полювання на перепелиці. Вона не зможе пережити так довгої розлуки. Тому її муж резиґнує зі свого пляну. А його вуйко добачує у полюванні на перепелиці хитрощі, що їх він сам колись дізнав. Молодого чоловіка хоче відвідати його колишня полюбовниця. З прикрої ситуації рятує його давній приятель Ґарсія, старий парубок. Він, не знаючи молодої жінки Андреса, замикає її у бічній кімнаті в переконанні, що це небажана колишня полюбовниця. Згодом у полюбовниці пізнає свою наречену. В цьому сплутанні непорозумінь грає ролю „кві про кво". Непорозуміння спричиняє тітка Андреса донья Томаса.

Остання п'єса „Маленькі причини" пера еспанського драматурга Хасінта Бенавенте. Впертий міністер Мануель вирішив зрезиґнувати зі свого посту, тому що інші члени міністерства не послухали його поради. Коли не могли відмовити його від цього наміру два приятелі, зробила це його дружина Емілія. Якщо він зрезиґнує і не піде на міністерське прийняття високого гостя, то дружина Емілія не зможе показати своєї сукні замовленої у Парижі. Міністер рішається не резиґнувати зі свого посту. Оце маленька причина остаточного рішення Мануеля.

Подаючи переклад цих коротких сімох п'єс, проф. Палій вказав на розвиток еспанської літератури і головно на спеціяльне завдання театру. Театр малого закрою мав на меті жартами, сатирою і добрим сміхом вказувати помилки одиниць чи громад і то навіть аристократичного середовища, повчати. Наш автор зацитував слова саме останнього драматурга Хасінте Бенавенте: „В Еспанії треба так багато повчати, а театр є знаменитою казальницею до цього. (стор. 9). Проф. Палій думає, що й нашій літературі придався би такий літературний жанр і в сучасній порі. Крім того проф. Палій виказав країни, де панує еспаномовна література.

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редагує: Лев Яцкевич

Кольоритна історія парасолі

Наша парасоля — це нащадок соняшної парасолі, назва якої виводиться від латинського слова „parasolis", що дослівно означає — поза сонцем.

Парасолі у своєму первісному виді проіснували поверх 3,000 років. Коли мандарини володіли ще Китаєм у II сторіччі перед Христом, коли важливість становища королівських, високих урядовців можна було пізнати за кількістю поверхів, чи радше дахів парасолі, що її невільники несли над ними.

Алябастрові плоскорізьби в королівській палаті в Нініві, в сьогоднішньому Іраку, виготовлені в роках 885-860 перед Христом, зоб ражують асирійського короля Німрода у воєнній колісниці з парасолею стіжкової форми, що її невільник тримає над ним (Max Van Boem „Ornaments, Modes and Manners").

У Єгипті фараони були короновані під парасолями, а єгипетські принцеси в тепах вживали їх під час їзди на колісницях;парасолі щедро оздоблені тороками.

У Бурмі вживали парасолі різного кольору; під парасолею білого кольору міг бути лише король та святий білий слонь. До речі, король, крім багато інших титулів, мав також титул „Володаря великої парасолі".

Парасолю привезли греки зі сходу до Европи, а свою метаморфозу зі соняшної на дощову парасоля перейшла в Римі. До XVIII сторіччя парасолі, в Західній Европі раз зникали, а раз появлялися. Доказом вжитку парасолі в тому часі слід вважати картину Ван Дайка „Гелена Ґрімальді з парасолею" (1625). Мала популярність парасолі за часів Ван Дайка була зумовлена її великим тягарем. Тому нею рідко користувалися особи, високої суспільної верстви, для якої було вигідніше та безпечніше їхати повозками.

Щойно, у XVIII сторіччі, себто після Індустріяльної революції, з'явилася середня кляса людей, яка здебільша ходила пішком та в дощову погоду користувалася — парасолями. В Англії до збільшення популярности парасолів у великій мірі причинилася поява пригодницької повісти Денієля Дефо „Життя і дивні та повні несподіванок пригоди Робінзона Крузо", (1719). В цій повісті Дефо представив Робінзона, як винахідника парасолі. Під впливом національної гордости, англійці почали частково користуватися парасолями, що їх популярно називали „робінзонами".

З поширенням вжитку парасолів зміняється також їхня форма та орнаментика. Найбільший поступ зробив її складальний механізм та матеріял для її покривання. У 1806 році самий скелет парасолі з китових вусів важив поверх 10 фунтів. У 1826 році його тягар зменшився до півтора фунта, а в 1852 році китовий вус замінила сталева рама, якою користуємося досьогодні.

Дебют парасолі в ЗСА мав доволі бурхливі пригоди. Коли в 1772 році власник однієї крамниці в Балтиморі вийшов на вулицю з парасолею, яку спровадив з Англії, люди на вулицях стояли немов приковані до землі, жінки були сповнені страху, сполохані коні гнали вулицями, як навіжені, а збиточні хлопці обкидували парасольника камінням. Для приборкання схвильованої публіки та наладнання спокою, треба було скликати на допомогу міську сторожу.

На початку XIX сторіччя англійська королева Вікторія передала турецькому султанові в подарунку парасолю вартости 15,000 дол. Вона сама також дістала в подарунку рідкісну парасолю від лорда Ґарнета Волслі, яку він з черги отримав від африканського короля. Ця парасоля мала 42 ребра, а її обвід дорівнювався 32-ом стопам.

Музей міста Ню Йорку має одну з найбільших в світі колекцій парасолів. Найкращу з них — з білого мережива та червоних коралів, виготовила на замовлення старшини англійської фльоти для його дочки Кароліни Перрі Белмонт, паризька фірма Месон Версіє в 1860 році.

Але парасоля, як засіб щоденного вжитку, не відразу здобула собі право громадянства в країні Альбіону. Її розповсюдження приписує історія Джонасові Генвеєві, звичайно, не без гострої критики консерватистів та біготів, які твердили, що люди не мають права йти в розріз з небесними законами, явною метою яких є час від часу зволожувати людей дощем. Не зважаючи, проте, на звинувачення носіїв парасолів у святотатстві, вони втішаються досьогодні великою популярністю в Англії, де парасоля, поряд смокінґа, калошів та дощовика, становить невід'ємну частину гардероби кожного англійського джентелмена.

ПРЕЗИДЕНТ ФІРМИ ДОСЛІДІВ і передбачень Френк Волтон, базуючись на дослідах проведених фірмою, подав до відома, що колишня тенденція скорих і великих матеріяльних здобутків робітників 1980-их років починає унормовуватись. Тепер молоді професійні люди, що заробляють понад 40,000 дол. річно, не відкидаючи нагоди добрих заробітків, починають разом із тим шукати чогось більшого у своїй праці, як тільки фінансової винагороди. Дуже часто тепер трапляється, що шукають вдоволення, тобто цікавої праці навіть за меншу платню.

Зенон Городиський

ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМ. ІВАНА ФРАНКА У ЛЬВОВІ

VII.

У збереженні цих вартісних збірок відіграли також чималу ролю проф. д-р Кирило Студинський, як віцеректор і президент філії АН УССР і проф. д-р Іван Крип'якевич, як голова катедри історії України в Державному Університеті ім. Івана Франка і колишній професор історії України в Духовній Академії, а також проф. Іларій Свєнціцький, директор Українського Національного Музею. Згадую про це ще і тому, що як багато інших, а також чимало молодих студентів мало змогу бачити важку, відповідальну і дуже складну ролю і працю першого ректора Державного Університету ім. Івана Франка у Львові проф. Михайло І. Марченко. Хто знав і розумів совєтську систему і дійсність в той час, той мусів осмислити собі не раз складну, небезпечну і незавидну долю і ситуацію, як тих українців, що їх було прислано до Львова, так і місцевих, яких без їх згоди, чи навіть попереднього узгіднення, заставляли виконувати певні відповідальні доручення на їхніх посадах. Адже ж прибулі з Києва чи центральних земель України наші люди, хоч і партійні, все таки були свідомі того, що вони приїхали в „Західню Україну" будували „совєтську власть" совєтську систему, яку, можливо, і самі ненавиділи, щоб будувати її на терені, де шаліла донедавна „польська шляхетська" влада, від якої терпів увесь наш нарід.

Одночасно прибула московська „еліта", яка тримала у своїх руках службу безпеки — НКВД, „невидимий" контроль партійних органів т.з. партійних — українців, присланих в області і райони Галичини. Сюди слід було зарахувати маси війська, зокрема т. зв. „війська окремого призначення" для охорони тимчасових кордонів на Заході. Всі їх штаби, високі старшини з родинами, адміністрація залізничих доріг з родинами сунули, „як та чорна хмара" у Західню Україну, зокрема до Львова, який стави чистим „Вавилоном" також і під мовним оглядом. Ці „московські люді" займали у свою чергу житлові приміщення, наприклад, вулицю Листопада і сусідні вулиці, наймали „домашню прислугу" для совєтських „баринь" і мали поліційну охорону, яка стояла день і ніч перед їхніми віллами — приміщеннями.

Отож, у Львові були тільки окремі „вогнища українізації, а позатим це місто збільшило своє населення ще до того всього нахабним московським шовіністичним елемен том і польсько-жидівськими біженцями зі заходу. Треба при тому зазначити, що було загальновідомого, що ці „луччіє люді" з Москви занечистили мешкання, в яких вони жили, до просто неймовірних розмірів. Як же ж вони різнилися від наших людей, що прибули з Києва чи інших міст України. Наші люди були привітні, культурні в розмові і поведінці, а свої мешкання утримували в умовах недостатків війни в подивугідній чистоті і приємній обстановці. Про наїзд „москвичів" і їх поведінку та побутові способи життя голосно говорили також серед поляків й інших груп і нацю тему кружляли по місті різні оповідання. Одним словом зустріч цього московського елементу з українським заходом не принесла цьому непрошеному новому „герренфолькові" чести і поваги, а навпаки ще більшу погоду до нього, як до некультурної нації. Поляки дуже часто відкрито висміювали цих московських „іберменшів", їх зовнішній вигляд, поведінку, спосіб життя, брак особистої гігієни, включно з їх мовою, яку називали незугарною і для уха грубоватою.

Цікаво тут нагадати і підкреслити, що ті самі поляки, які до війни згірдливо і зневажливо відносилися до українців, відвідували блискучі вистави київської опери, столичного драматичного театру, концерти столичних і провінційних хорових ансамблів і подивляли високий рівень їх мистецтва, і тут відмічували красу і мелодійність української мови у відмінності до московської. Багато з поляків і жидів уперше познайомилися з українським мистецтвом і культурою. Також треба згадати, що прибулі українці обережно нав'язували особисті зв'язки з місцевими українцями, поволі заприязнювалися з ними. Місцеві українці запрошували на різдвяні чи Великодні свята своїх земляків з „великої України" і в той спосіб будувався поволі поміст між рідними братами. В свою чергу приїжджі наші земляки поволі й обережно розкривали свою душу, інформували нас про дійсну суть совєтської системи і дуже часто перестерігали перед всякими можливими несподіванками, які напевно прийдуть, коли совєтська влада закріпиться. Свідомі всіх тих небезпек, які можуть прийти у нашому житті, ми, нові „підсовєтські українці", в той час уважно і осторожно не тільки приглядалися, але й входили в нове життя.

Це „щось" нове проходило також на відтинку „українізації" колишнього польського університету Яна Казімєжа, який став Державним Університетом ім. Івана Франка у Львові. Там проходила цікава зміна, що заторкувала не тільки українців-студентів, поповнення професорського складу місцевими і приїжджими українцями-професорами і викладачами, відсуванням, як тільки можливо, польської професури не тільки в університеті, але і в інших високих школах у Львові, як наприклад, Політехнічний, Медичний, Ветеринарний і Сільсько-Господарський інститут. Правда, що цьому процесі „українізації", який я описав вище, були чималі труднощі через брак місцевих фахівців, а також через „наїзд" студентів біженців жидів і поляків, які, як і місцеві їх брати по національній приналежності, не знали української мови і не спішили її вивчати, дарма що на всіх факультетах і у всіх роках студій впроваджено українську мову, як обов'язковий предмет. Її мусіли вивчати професори і викладачі неукраїнці, якщо вони хотіли залишитися на праці, про що я вже згадував раніше. Проте треба сказати, що при всіх цих складостях, на перші роки високих шкіл у Львові, а в тому на Державний Університет ім. Івана Франка, поступило чимало молодих українців, зокрема в наступному академічному році (1940/41). Безперечно, що цьому допливі молодих українців сприяв ректор проф. Михайло І. Марченко і його наслідник проф. Биченко. Отож кількість професорсько-викладацького складу і кількість студентів української національности була все таки менша в початковій стадії; вона рівноважилася у другому академічному році за рахунок постійного поповнення місцевими і приїжджими силами та допливом студентів з провінції.

(Закінчення буде)

ПРОТОКОЛ

РІЧНОГО ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, що відбулося на оселі УНСоюзу Союзівці в днях від 8-го до 10-го червня 1988 р.

1

Середа, 8-го червня, 1988 року

В нарадах взяли участь члени:

ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ:

д-р Іван О. Флис — головний предсідник
мґр Іван Геврик — головний директор для Канади
Ґльорія Пашен —заступниця головного предсдника
Володимир Сохан — головний секретар
Уляна М. Дячук — головний касир

ГОЛОВНОЇ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ:

д-р Нестор Олесницький
інж. Анатолій Дорошенко
Степан Гавриш

ГОЛОВНІ РАДНІ:

Василь Пастушок, Андрій Джула, Тарас Максимович, Роман Татарський, Текля Мороз, Тарас Шмаґала, Володимир Квас, Евген Іванців, Гелен Олек-Скатт, Андрій Кейбіда, Василь Дідюк, Олександер Худолій і Мирон Спольський.

ПОЧЕСНІ ЧЛЕНИ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНС:

д-р Ярослав Падох, Ґеновефа Жеребняк, д-р Анна Чопик, Анна Гарас, Марія Душник і Володимир Запаранюк.

В нарадах взяв участь теж головний редактор „Свободи" Зенон Снилик.

Оправдали свою неприсутність: заступник головного предсідника д-р Мирон Куропась, головний контролер Леонід Філь і головний контролер о. митрат Степан Біляк.

Наради попередило традиційне зложення привіту і квітів перед погруддям Великого Поета України, Тараса Шевченка та відспівання Його „Заповіту". Після того присутні перейшли до залі нарад.

1. ВІДКРИТТЯ НАРАД

(год. 9.30 рано)

Наради відкрив і ними проводив головний предсідник д-р Іван О. Флис.

Д-р Іван О. Флис: „Вітаю Вас сердечно на цих чергових нарадах Головного Уряду УНСоюзу та офіційно проголошую їх відкриття.

Звертаюся до Вас, Шановні члени Головного Уряду Українського Народного Союзу з проханням перенестися думками на початки 1890 року і зрозуміти подібні збори наших попередників — піонерів. Вони сходилися разом, бо були сповнені бажанням зустрітися зі „своїми", тобто з тими, що приїхали з тих самих частин України, з тих самих, повітів, міст чи сіл.

Вони прагнули почути українську мову — українське слово. Вони прагнули українського друкованого слова — як часописів так і книжок, які мали змогу одержувати з „Рідного Краю". Вони були спрагнені вісток з рідної хати, які час до часу приходили в листах і вони поділялися ними.

Коли наші предки зустрічалися на вулиці, заходили до себе до домів, або зустрічалися на зборах, де обговорювали справи для загального добра, вони завжди вітали себе словами „Слава Ісусу Христу". Вони залишили рідні стріхи, але привезли зі собою Бога, щоб оберігав їх та був їхнім провідником.

Згодом до ниших поселенців прибули священники. Вони, краще образовані, побачили, що поселенцям потрібно духовних провідників, а теж побачили потребу зорганізованого життя. Заснування центральної організації, яку названо Українським Народним Союзом, було мотивоване вимогою часу. Воно було цілком природнім бажанням тодішніх іміґрантів поліпшити їхню долю та забезпечити краще майбутнє їхнім нащадкам.

Початки нашого українського організованого життя в Північній Америці не були легкі. Одна справа, засаднича і самозрозуміла для наших предків, це потреба існування, разом із Відділами УНСоюзу, церкви православної, католицької чи баптиської. Тепер ми можемо застановлятися і спокійно дискутувати, що найперше основували наші предки — іміґранти, Відділи УНСоюзу, чи церкву.

І тоді, коли зростала наша іміґрація в Північній Америці, коли збільшилося число українців в Америці і Канаді, самозрозумілим і цілком природним явищем було, що членство УНСоюзу стало джерелом, з якого черпали собі членів інші українські братські організації, які в тому часі творилися та базувалися на релігійному, політичному чи іншому підложжі. Мусимо признати, що на початках наші українські братські союзи якось існували побіч себе, але вони були сповнені підозрінням і антаґонізмом. Під цю пору, кожна українська братська організація працює і діє без будь-яких наглядних намірів домінувати одна над одною, бо щиро кажучи, всі того рода намагання в минулому завели.

Я пригадую давні часи, коли річні наради Головного Уряду УНСоюзу починалися з того, що кожний його член подавав до відома, кілько нових членів він приєднав до ШНСоюзу в даному році та кілько аплікацій нових членів він чи вона привезли н річні наради. На превеликий жаль, минулі ті часи, минули практикування вчорашніх років.

Організаціїні здобутки деяких членів Головного Уряду є незначні, припадкові та не заслуговують на будь яку похвалу, чи відмічення. Намагання оцінити наші недостатні осяги в організаційній ділянці навели мене на такі думки.

Коли ми, члени Головного Уряду не є спроможні зорганізувати декілька нових членів, щоб допомогти виконати річну квоту членів, що ж тоді ми можемо сподіватися і вимагати від інших. Однак на наші організаційні невдачі ми стараємося знайти різні причини, чи виправдання. Нехай наші вимівки не знеохочують інших, бо приєднання до УНСоюзу бодай одного члена означає доплив свіжої крови до жил УНС, що запевнить довший вік не лише УНСоюзові, але і цілій українській громаді, яка користується його послугами.

Щоб запевнити УНСоюзові змогу продовжувати братську діяльність, як для членів так і для української громади, УНСоюз мусить найперше заробити на це потрібні фонди. Ці фонди приходять з продажу членам забезпечення, як теж з інвестування фондів. І це саме є засадничою підставою існування УНСоюзу.

Коли цей цикл буде перерваний, коли так конечний доплив свіжої крови до УНСоюзу зменшиться, тоді ми будемо змушені обмежити нашим членам услуги, обмежити їх українській громаді і українській справі. А це може статися саме тоді, коли ці услуги, ця допомога будуть найбільш потрібні.

Нашим священним обов'язком, як членів Головного Уряду УНСоюзу бути прикладом доброї поведінки та повної посвяти праці.

Нехай справи УНСоюзу будуть в нашому житті засадничими і провідними".

Після цього, головний предсідник д-р І. О. Флис попросив головного радного Василя Дідюка провести молитву.

Василь Дідюк: „Во ім'я Отця і Сина і Святого Духа — Амінь. Отче наш, Ти, що на небесах, нехай святиться ім'я Твоє. Нехай прийде царство Твоє, нехай буде воля Твоя, як на небі так і на землі. Хліб наш щоденний дай нам сьогодні і прости нам довги наші, як і ми прощаємо довжникам нашим і не введи нас у спокусу, але визволи нас від лукавого — Црю Небесний, Утішителю Духа Правиди, зійди між нас і благолслови наради наші, щоб вони пройшли з успіхом для добра Українського Народного Союзу, наших українських спільнот у ЗСА і Канаді та цілого українського народу, який у цьому році торжественно святкує 1000-ліття Християнства Твоєї ласки і благодаті над нашим многострадальним народом. Дякуючи Тобі Всевишній за всі ласки Твої, просимо і благаємо — верни українському народові волю, славу і силу — бо тільки Ти один учинити це можеш — за що хвалимо і славимо Тебе на вічні віки — Амінь! Во ім'я Отця і Сина і Святого Духа — Амінь".

2. ПРИЙНЯТТЯ ПОРЯДКУ НАРАД

З огляду на те, що члени Головного Уряду УНС одержали поштою порядок нарад, головний предсідник попросив, щоб вони дали свої завваження, чи поправки.

Мґр Іван Геврик запропонував, щоб точку ч. 11 порядку нарад перенести на місце точки ч. 7, тобто Звіт Оборони Української Спадщини обговорювати після справи Ради Директорів для Канади.

Д-р Нестор Олесницький дав внесок, щоб прийняти порядок нарад так, як був поданий, але при тому дати головному предсідникові повновласть змінити порядок точок тоді, коли зайде потреба. Внесок піддержали Володимир Квас і Іван Геврик. Прийнято одноголосно.

ПОРЯДОК НАРАД

1. Відкриття нарад
2. Прийняття порядку нарад
3. Прийняття протоколу попередніх Річних Нарад
4. Покликання Комісій
5. Звіти членів Головного Уряду
6. Дискусія над звітами членів Головного Уряду
7. Звіт Комісії Оборони Української Спадщини і справи зорганізування бюра УНС у Вашінгтоні
8. Звіти:
   а) Координатора Братської Діяльности
   б) Відділу професійних продавців забезпечення
   в) Архітекта Ярослава Січинського в справі побудови приміщень для працівників Союзівки
9. Звіти:
   а) Управителів Союзівки
   б)Головного редактора „Свободи"
   в) Головного редактора Українського Тижневика
   г) Дискусія над повище вимінеными звітами
10. Звіт Головної Контрольної Комісії і рекомендація на прийняття звітів
11. Обговорення справи Ради Директорів для Канади
12. Звіти Комісій та схвалення резолюцій і рекомендацій
13. Затвердження бюджету
14. Обговорення справи місця для Конвенцій у 1990 році.
15. Різне (внески і ухвали)
16. Закриття нарад

3. ПРИЙНЯТТЯ ПРОТОКОЛУ ПОПЕРЕДНІХ РІЧНИХ НАРАД

Володимир Сохан, головний секретар дав внесок, щоб прийняти протокол, який був надрукований у „Свободі" і який всі мали змогу прочитати.

Внесок піддержали Текля Мороз і Володимир Квас. Протокол прийнято одноголосно.

4. ПОКЛИКАННЯ КОМІСІЙ

Головний предсідник д-р І. О. Флис попросив головного секретаря В. Сохана подати склад Комісій.

СТИПЕНДІЙНА КОМІСІЯ:

У склад Стипендійної Комісії входять члени Головного Екзекутивного Комітету, головний контролер інж. Анатолій Дорошенко, головний радний Василь Пастушок і головний радний Тарас Шмаґала.

ОРГАНІЗАЦІЙНА КОМІСІЯ:

Ця Комісія працюватиме під час нарад. До Комісії входять: Степан Гавриш, Василь Дідюк, д-р Ярослав Падох, Василь Пастушок, Гелен Олек — Скатт, Анна Гарас, Роман Татарський, мґр Іван Геврик.

КОМІСІЯ ЖІНОЧИХ СПРАВ:

До Комісії входять: Анна Гарас, Гелен Ольк-Скатт, Текля Мороз, Уляна Дучук, Ґльорія Пашен, Марія Душник, Ґеновефа Жеребник, д-р Анна Чопик, Марія Чучман.

КОМІСІЯ МОЛОДІ:

До комісії входять: Тарас Шмаґала, інж. Анатолій Дорошенко, Евген Іванців, д-р Нестор Олесницький, Олександер Худолій, Мирон Спольський, Тарас Максимович.

КУЛЬТУРНА КОМІСІЯ:

До Комісії входять всі три члени Екзекутиви, які працюють в Головній Канцелярії, головний редактор „Свободи", головний редактор „Українського Тижневика", д-р Ярослав Падох, д-р Мирон Куропась, д-р Богдан Гнатюк.

КОМІСІЯ ПРЕСИ І ПУБЛІЧНИХ ЗВ'ЯЗКІВ:

До Комісії входять: д-р Іван Флис, Василь Дідюк, головний редактор „Свободи" Зенон Снилик, головний редактор „Українського Тижневика" Рома Гадзевич, д-р Ярослав Падох, інж Степан Куропась.

КОМІСІЯ КАНАДСЬКИХ СПРАВ:

До Комісії входять: мґр Іван Геврик, Василь Дідюк, Текля Мороз, Леонід Філь, Мирон Спольський, д-р Іван Флис, Уляна Дячук, Володимир Сохан, д-р Нестер Олесницький, д-р Мирон Куропась.

КОМІСІЯ ДЛЯ СПРАВ ВІКОМ СТАРШИХ СОЮЗОВЦІВ:

До цієї Комісії входять всі почесні члени Головного Уряду УНС.

ФІНАНСОВА КОМІСІЯ:

До Комісії входять: д-р Іван Флис, Уляна Дячук, др Богдан Гнатюк, Тарас Шмаґала, мґр Іван Геврик, Леонід Філь, Ґеновефа Жеребняк, Василь Пастушок, Евген Іванців, Володимир Квас, інж. Анатолій Дорошенко, Степан Гавриш.

СПОРТОВА КОМІСІЯ:

До Комісії входять: Андрій Джула, Гелен Олек Скатт, Ґльорія Пашен, інж. Анатолій Дорошенко, д-р Нестер Олесницький, Марія Душник, Текля Мороз, Леонід Філь.

РЕЗОЛЮЦІЙНА КОМІСІЯ:

До Комісії входять: ред. Зенон Снилик, мґр Іван Геврик, Василь Дідюк, Леонід Філь.

ВИХОВНО-ДОСЛІДНА КОМІСІЯ:

До Комісії входять: д-р Мирон Куропась, Тарас Шмагала, д-р Богдан Гнатюк, Тарас Максимович, Олександер Худолій, Текля Мороз, Евген Іванців, Андрій Кейбіда.

КОМІСІЯ ДЛЯ ВІДЗНАЧЕННЯ В УНСОЮЗІ 1000-ЛІТТЯ ХРИСТИЯНСТВА НА УКРАЇНІ:

До Комісії входять: Ґльорія Пашен, Уляна Дячук, Василь Дідюк, інж. Анатолій Дорошенко, Володимир Квас, мгр Іван Геврик, Андрій Кейбіда, Володимир Сохан.

КОМІСІЯ ДЛЯ СПРАВ СОЮЗІВКИ:

До комісії входять: Володимир Квас, Степан Гавриш, Ґльорія Пашен, Олександер Худолій, Ґеновефа Жеребняк, Тарас Максимович, Василь Пастушок.

КОМІСІЯ БРАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТИ:

До Комісії входять: Степан Гавриш, д-р Мирон Куропась, Евген Іванців,

ГОЛОВНИЙ ПРЕДСІДНИК д-р Іван О. Флис входить з уряду до вісіх Комісій.

Василь Дідюк дав внесок прийняти склад Комісій. Його піддержав Володимир Квас. Склад Комісій прийнято одноголосно.

5. ЗВІТИ ЧЛЕНІВ ГОЛОВНОГО УРЯДУ

Звіт головного предсідника д-ра Івана Флиса

Подібно, як в Різдвяній Коляді Дікінсона, Головний Уряд УНСоюзу відбуває щонайменше раз у році свої наради з метою, щоб згадати події, які заіснували в УНСоюзі в минулому, обговорити і оцінити теперішні, біжучі справи і базуючись на досвіді минулого і сучасного, зладити пляни для УНСоюзу на його майбутнє, на часи, які ще прийдуть.

Про минуле і сучасне ми звітуємо і його оцінюємо. Робимо це виключно тому, щоб дати напрям плавби цьому найстаршому і найбільшому українсько-американському величному суднові на найближчу і передбачену майбутність, як теж на дальші, прийдешні дні, а при тому плянуємо, щоб оберегти те наше судно від підводних скал і інших перепон.

Обговорюючи наші минулі та сучасні досягнення, ми залюбки ствержуємо, що УНСоюз є братська забезпеченева установа, багато людей якою хотіли б називати УНСоюз та бажали б, щоб його праця обмежувалась виключно до забезпеченевих справ. Ті самі люди вважали б найбільш доцільним, щоб УНСоюз був робочим конем, призбирував фонди, але не мав нічого до сказання в українських громадах Америки і Канади. Вони кажуть: „...Ви дайте нам гроші, а ми скажемо вам, як формулювати публічну опінію та проводити українською громадою".

Помимо такого неґативного висновку, наша організація є жива і здорова. Український Народний Союз є чимось більшим, як забезпеченовою установою. Він є братська забезпеченева установа і як така, він діє для добра своїх членів, дає їм поміч у всіх їхніх потребах та завжди стоїть на сторожі доброго українського імени.

УНСоюз є власником і управляє нерухомим майном, до якого зачисляємо Українську Будівлю, де приміщується Головна Канцелярія, будинок Полюс Гук і посілість Союзівка.

Союзівка, яка є відкрита для гостей на протязі цілого року, є приходовим ресортом, а при тому чим раз більше відіграє поважну ролю ключевої станиці для розвитку українського культурного і товариського життя нашої молоді.

На протязі майже сотні років, УНСоюз захищав національні права, привілеї та бажання нашого українського іміґраційного населення та їхніх синів і дочок, народжених в Америці і Канаді. УНСоюз не лише зобов'язався дати їм високоякісне братське життьове забезпечення з порівняльно невисокими вкладками, але також продовжував і в майбутньому продовжуватиме давати усім своїм членам братські услуги, які переходять межі їхніх потреб і сподівань.

Виглядає, що користі з видання книжки д-ра Роберта Конквеста „Жнива смутку", в якій є змальований голод на Україні в 1932-33 роках, ніколи не кінчаться.

Вислови признання і похвал дальше напливають до УНСоюзу, який перший ствердив необхідну конечність включити в історичні книги правду про голод на Україні в 1932-33 роках та розповсюдити їх по всьому світу.

На питання, чого можна сподіватися і очікувати від УНСоюзу в майбутньоу, ми з гордістю можемо відповісти, що Український Народний Союз залишиться й надалі братським забезпеченевим союзом, який був визнаний і залишиться джерелом високоякісного братського життьового забезпечення та безнастанно захищатиме національні права і бажання своїх членів.

Рекордовий і Фінансовий Відділи

Рекордовий і Фінансовий Відділи під цю пору у великій більшості є скомпюторизовані і вони виконують їхню працю якнайкраще.

Володимир Сохан, головний секретар і Уляна Дячук, головний ка[illegible]р, виконують свої обов'язки більш як найкраще. [illegible] не відмовилися від участи у програмі-семінарах для познайомлення з таблицями смертности від 1980 р., як теж з новими грамотами забезпечення, що їх видав УНСоюз. Осінні місяці 1987-го року, почавши від суботи 12-го вересня, були зокрема важкими для них, бо вони були постійно, кожної суботи і неділі, в дорозі, відвідуючі наші союзові Округи з метою познайомити секретарів і [illegible]торів з інноваціями, які впровадив УНСоюз, приймаючи табелю смертности 1980 р. та впроваджуючи в забезпеченеве портфоліо [illegible] 3 нові, додаткові грамоти.

Я є впевнений, що вони подадуть окремо [illegible] звіти про прогрес компюторизації діловодства УНСоюзу.

Таблиці смертности 1980 р. і нові грамоти забезпечення УНСоюзу

Дня 1-го вересня 1987 р., Головний Екзекутивний Комітет УНС, після довгих приготувань та згідно з ухвалою Головного Уряду, вирішив змінити всі існуючі грамоти УНСоюзу та пристосувати їх до таблиць смертности 1980 р., а також вирішив увести 3 (три) нові, одобрені грамоти, а то:

1. Т-23 — Термінове забезпечення до 23-го року життя
2. АРТ — Щорічно відновлюване термінове забезпечення
3. DT 30 — Термінову грамоту на 30 років із зменшуваною сумою забезпечення.

To borrow from Dickinson's Christmas Carol, the Supreme Assembly of the Ukrainian National Association meets at least annually in order to mention some happenings from U.N.A.'s past, discuss and assess some matters from U.N.A.'s present, and based on the experience of past and present, makes plans for U.N.A.'s future, a time yet to come!

The past and present are discussed and assessed, for the sole purpose of setting a course for this oldest and largest Ukrainian American ship of state, for the immediate and foreseeable future and for the days in the far off future, and lay such plans as will keep our ship of state, the U.N.A., away from rocks and obstructions.

In discussing our accomplishments of the past and present, we readily acknowledge that the U.N.A. is a fraternal insurance company, the only title that many would like the U.N.A. to adopt, acknowledge, and adhere to. These same individuals would prefer to have the U.N.A. become a workhorse, earn annual profits, but have no say in American and Canadian Ukrainian community. They say "Give us the money, and we'll tell you how to formulate public opinion and lead our Ukrainian community."

In spite of this negative inference, our organization is alive and well. The U.N.A. is more than an insurance company. It is primarily a FRATERNAL insurance company, and as such, the U.N.A. acts on behalf of the good of its membership, serves all their needs, and stands on guard against all unjust attacks upon the good Ukrainian name.

The U.N.A. has become a real estate owner and operator. Its headquarters building, Paulus Hook holdings, and Soyuzivka Estate attest to that. Its interests include a year-round resort which is fast becoming a central pivoting point for the development of Ukrainian cultural and social life for our youth.

For almost a century, the U.N.A. has evolved as a guardian of the national rights, privileges and aspirations of our Ukrainian immigrant population and their American and Canadian born sons and daughters. The U.N.A. has not only pledged to furnish to them quality fraternal life insurance at most reasonable and competitive rates, but has and will continue to render fraternal services for all of our members, which transcends our members needs and aspirations.

The goodwill flowing from participation in the production of the book HARVEST OF SORROW by Dr. Robert Conquest, which covered the period of the Great Famine of 1932-33 seems to be neverending. Recognition and acknowledgements are still pouring in to the U.N.A. which was one of the first to recognize the importance of incorporating and expanding the knowledge about the 1932-33 Ukrainian Famine in the history books of the world.

If asked what one can expect from the U.N.A. in the future, we ca[illegible]er with pride, that the Ukrainian National Asso[illegible] will remain the fraternal insurance association wh[illegible] is and will continue to be recognized as the source of [illegible] life insurance and as a neverending so[illegible] our members national aspirations.

THE RECORDING AND FINANCIAL DEPARTMENTS

The Recording and Financial Departments, now that they are computerized to a greater degree, are more than performing their assigned task.

Walter Sochan, the Supreme Secretary, and Ulana Diachuk, the Supreme Treasurer have been performing their duties, plus. They have not shirked to take part in the program to introduce the 1980 CSO and the new U.N.A. insurance certificates. The autumn months of 1987, beginning with Saturday, September 12 have been especially grueling for them, and compelling them continuously to be on the road to our Districts on weekends, in order to fully introduce all innovations resulting from the U.N.A.'s adoption of the 1980 CSO and the inclusion of the 3 additional certificates into our insurance portfolio.

I am certain that they will personally report on the progress of computerization of U.N.A. operations.

THE 1980 CSO AND NEW U.N.A. CERTIFICATES

On September 1, 1987 the U.N.A. Supreme Executive Committee resolved, after a long period of preparation and in accordance with authority of the Supreme Assembly, to change over all of U.N.A. existing insurance certificates to the 1980 CSO (Commissioners Standard Ordinary) and resolved to put into effect 3 newly approved certificates. These certificates were:

1. T-23, - Term Certificates to Age 23
2. ART, - Annual Renewable Term Certificate
3. DT 30, - Decreasing 30 Year Term Certificate

Нашим завданням було зразу пустити в рух машину УНСоюзу, тобто докладно інформувати усіх відділових секретарів і урядовців, як також організаторів та членів про важливість примінення для наших грамот таблиць смертности 1980 р. та які зміни вони принесли — головно зменшення висоти вкладки за грамоти.

При кінці літа 1987 року заплянованo цілу серію цілоденних семінарів, які почавши в суботу, 12-го вересня 1987 р. та кінчаючи їх 13-го листопада, 1987 р. відбуто в усіх Округах УНСоюзу. У великій більшості союзових Округ відділові секретарі та організатори взяли численну участь у згаданих семінарах. На деяких семінарах було мало учасників, знову ж на інших було багато присутніх, але їхній вік не відповідав бажаним межам віку. На щастя, таких випадків було мало.

Семінари переводили — головний предсідник, головний секретар і головний касир. Кожний з них обговорював окрему ділянку пропонованих майбутніх змін.

Обговорювано та докладно вияснювано прийняття таблиць смертности 1980 р., їхню важливість, получені з тим проблеми, порівняння з таблицями смертности 1958 р., впровадження нових клях забезпечення, новий мінімум висоти забезпечення, як теж нову книжку вкладок, яку зладжено на підставі таблиць смертности 1980 р. Кожного разу, коли рано відбувався семінар, учасники мали каву і пампушки. Після полуденків, кошти яких кожночасно покривав УНСоюз, вияснювано секретарям і організаторам нову табелю винагород, сподівані дивіденди та які є наслідки податкового права, яке відноситься до грамот вивінувального забезпечення.

Після кожного викладу слідували питання і відповіді на них. Рівень ставлених питань і дискусія доказували, що учасники були зацікавлені тими справами. Семінари закінчено успішно, доказом чого є безперервний організаційний успіх у наступних місяцях.

Наші секретарі і організатори узброєні в інформації, які одержали на семінарах, такі як нові інформативні брошурки, нову книжку вкладок УНС, є тепер в багато кращій позиції — вони мають тепер змогу організувати нових членів на вищі суми забезпечення за нижчі вкладки.

Організаційний Відділ

УНСоюз почав 1987-ий рік з таким числом членів:

Дорослі	50,525	
Молодь	18,825	
АДД	6,791	76,141
УНСоюз приєднав у 1987 році:		
Дорослі	693	
Молодь	530	
АДД	139	1,362
		77,503
УНСоюз втратив у 1987 році:		
Дорослі	2,127	
Молодь	802	
АДД	419	3,348
Число членів, яке нараховував УНСоюз при кінці 1987 р.:		
Дорослі		49,091
Молодь		18,553
АДД		6,511
		74,155

З повище поданої табелі можна побачити, що на протязі 1987-го року УНСоюз втратив 1,986 членів, а приєднав в тому самому часі 1,362 члени. Смерть, суспензи і згрошевлення грамот є речі, яких не можна оминути в ділянці забезпечення. Наші відділові секретарі можуть мати вплив на зменшення втрат з причини суспензи, але вони не мають ніякого впливу на зменшення смертности. Одначе наші секретарі повинні вживати всіх заходів, щоб задержувати у Відділі число активних членів. УНСоюз дає членам позички за дуже низькі відсотки, що в багатьох випадках є тою потрібною фінансовою допомогою, а при тому той член залишається й надалі активним членом УНСоюзу. Дуже сумним явищем є, що секретарі не стараються всякими способами задержати членів у Відділі.

Секретарі повинні дбати, щоб ті члени, яких грамоти доспівають, вже рік або декілька місяців перед реченцем виплати грамоти, забезпечили себе новими грамотами. Таким способом секретарі вдержать число активних членів.

Наші секретарі старіються і усім нам відомо, що з віком ми втрачаємо амбіції, запал і охоту. Те, що спонукувало нас в молодому віці до праці для добра УНСоюзу і української громади, у нашому старшому віці пішло на останнє місце.

Нашу молодь заохочує до праці цілий ряд зовсім інших факторів, як були ті, що колись заохочували до праці їхніх батьків і матерей. Патріотизм і відданість українській справі вже не є найвищими ідеалами. Виглядає, що вартість доляра є тим, що кермує діяльністю наших молодих. УНСоюз вірить, що тепер він є спроможний задовольнити всі забезпеченеві потреби наших членів за дуже поміркованi та конкуруючі ціни. Під цю пору УНСоюз є готовий дати нашій молоді вартість кожного доляра за доляр.

Відділ професійного продажу забезпечення

Ви зачуватимете про УНСоюз частіше і частіше, бо УНСоюз пробудився і діє більше і більше.

УНСоюз підніс рівень свого Відділу продажу братського забезпечення. Встановлено постійний і на повний час професійний відділ продажу, який вишколює продавців забезпечення та рівночасно познайомлює їх з братськими принципами та ідеями УНСоюзу.

Ці професійні продавці будуть зобов'язані до братерства та мусітимуть вдоволяти усіх членів УНСоюзу та йти назустріч їхнім потребам. При тому, вони будуть так вишколені, щоб бути чутливими на всі потреби членів та старатимуться покращати спосіб та рівень їхнього життя.

Продовжуючи принципи, на яких був побудований УНСоюз та згідно з якими він працював і працює, професійні продавці забезпечення мусітимуть бути услужні, чесні та справедливі.

Відділ професійного продажу розвивається поволі. Треба признати, що правдою є, що людина, яку ми прийняли на пост керівника продажу забезпечення в першому році його праці не мала вільної руки для влаштування професійного відділу продажу забезпечення тому, щоб не перешкоджати в праці Братському Організаційному Відділові, який ще діяв у тому часі. Коли наші намагання заанґажувати на працю бувшого головного організатора на „невиборній базі" не увінчалися успіхом, ми звернули тоді всю нашу увагу на розвиток побіч існуючого Братського Організаційного Відділу, Відділу Професійного Продажу Забезпечення.

Нагляд над цими двома Відділами, Братського Організаційного і Професійного Продажу Забезпечення перебрав головний предсідник. Головний секретар і головний касир є в постійному зв'язку, співпрацюють з обидвома відділами та допомагають у їх веденні.

Беручи це до уваги, ніякий відділовий секретар не може нарікати на те, що ми фаворизуємо Відділ Професійних Продавців, бо Головний Екзекутивний Комітет з великою увагою і повагою відноситься до секретарів та цінить співпрацю з ними.

Відділ Професійного Продажу Забезпечення заанґажу-

The task was to put the U.N.A. machinery into motion by informing all Branch Secretaries and Officers, as well as all organizers and members, of the significance of the 1980 CSO and the changes it contemplated, the most important being lower premium rates.

Before the end of the 1987 summer, a series of whole day seminars were planned and held at every U.N.A. District beginning with Saturday, September 12 and end November 13, 1987. The great majority of the seminars were well attended by Branch Secretaries and Organizers as well as others. Some seminars were poorly attended. Still others were well attended but not by the desired age bracket attendees. We were grateful that these were in the minority.

The seminars were held by your Supreme President, your Supreme Secretary, and your Supreme Treasurer. Each of them covered a section of the proposed changes for the future. The adoption of the 1980 CSO, its significance, difficulties encountered, comparison with 1958 CSO, introduction of new classes of insurance, new minimum amounts of insurance, and the introduction of the new 1980 CSO U.N.A. Rate Book, were all amply discussed.

The morning of each seminar called for serving of coffee and donuts for the attendees.

A lunch break, during which a full lunch was served for all attendees, was followed by an explanation to secretaries and organizers of the new schedule of rewards, expected dividends, and the effects of the tax law on endowment certificates.

Questions and answers followed each presentation. Interest in the subject matter discussed was confirmed by the questions asked by the attendees.

All in all the seminars completed were a success, as is shown by the uninterrupted membership organization record in months that followed. Armed with the information imparted to the secretaries and organizers at the seminars, the U.N.A. Rate Book and new promotional material, our secretaries and organizers now stand in a better, more competitive position to enroll new members for higher amounts of insurance, at lower premiums rates.

ORGANIZING DEPARTMENT

The U.N.A. commenced year 1987 with the following membership:

Adults	50,525	
Juveniles	18,825	
ADD	6,791	76,141
The U.N.A. signed up in 1987:		
Adults	693	
Juveniles	530	
ADD	139	1,362
		77,503
The U.N.A. lost in 1987:		
Adults	2,127	
Juveniles	802	
ADD	419	3,348
The U.N.A. had a membership at the end of 1987, of:		74,155
Adults		49,091
Juveniles		18,553
ADD		6,511
		74,155

As can be seen from above schedule, U.N.A. lost 1986 members in 1987 above the 1362 new members organized.

Death, suspensions, and cash surrenders are inevitable in the insurance business. Our branch secretaries could reduce the membership losses due to suspension and cash surrenders, but they could not influence the death statistic.

Our branch secretaries should however, be urged to exert every effort to keep a member on the branch active membership rolls. U.N.A. loans to members, at most reasonable rates of interest could in most instances render needed financial aid to a member and at the same time retain him on the active membership roll. It is sad that the U.N.A. branch secretaries do not make more concerted effort in keeping intact their membership rolls.

Secretaries should, years or months before a certificate is fully paid up, plan the issue of new insurance coverage to keep a member on the active rolls.

As to aging of our secretaries, we are all aware that with age we lose ambition, eagerness and willingness. What motivated us to work for the good of U.N.A. and our Ukrainian community in our youth takes a rear seat as we age.

Our youth is motivated by a set of different factors then those which motivated their fathers and mothers. Patriotism and devotion to the Ukrainian cause are no longer paramount. A dollars worth for a dollar seems to guide the actions of our youth. The U.N.A. believe that now it is in a position to supply all the insurance needs of our members at most reasonable and competitive rates. Now the U.N.A. is ready to give our youth that dollars worth.

PROFESSIONAL SALES DEPARTMENT

You will be hearing about the U.N.A. more and more because the U.N.A. has awakened and is doing more.

The U.N.A. has upgraded its fraternal insurance sales department. It has established a full time professional sales department which is being trained to possess a commitment to U.N.A. fraternal principles and ideals. The professional sales force will be pledged not only to fraternalism but to the complete satisfaction of all U.N.A. members. They will be trained to be responsive to the demands of our members, improving in every way possible, our members' quality of life.

In furtherance of the principles upon which the U.N.A. was founded and upon which the U.N.A. has been operating, the U.N.A. professional sales force will be required to be unwavering in honesty, fairness, and integrity.

The professional sales department has been slow in developing. It is true that during his first year of employment, the person hired for the position of National Sales Manager, was not given a free rein in establishing a Professional Sales Department, so as not to interfere with the operation of the Fraternal Organizing Department under which the U.N.A. was operating at the time. When our hope to retain the services of our former Supreme Organizer on a "non-elective basis" failed, we turned our attention to the development of the Professional Sales Department, alongside of the Fraternal Organizing Department.

The office of the Supreme President assumed jurisdiction over the operations of these two departments, the Fraternal Organizing Department and the Professional Sales Department, with both the Supreme Secretary and Supreme Treasurer being in constant contact as to the operations of these departments.

So that no branch secretary could interpret any of our actions as favoring the Professional Sales Department, the Supreme Executive Committee has been most careful in all of its actions and dealing with secretaries.

вав на працю в Головній Канцелярії двох професійних продавців, які працюють на повний час. Інші продавці, з Клівленду, Чікаґо і Денверу показалися незадовільними і їх звільнено з праці. УНСоюз пошукує в Канаді на неповний час праці брокерів та продавців забезпечення і для того поробив уже заходи, щоб влаштувати в Торонто бюро для них. Про вислід цих заходів, члени Головного Уряду будуть поінформовані під час річних нарад.

Ми навчатимемо наших відділових секретарів, що вони повинні бути більш горді з того, що вони працюють для УНСоюзу і для української громади. Саме збирання вкладок і пересилання їх до Головної Канцелярії ще не вистачає. Наші відділові секретарі повинні вирізнятися тим, що вони є кожночасно готові служити членам їхніх Відділів і їхнім громадам, їхнім країнам — Америці чи Канаді та нашій українській справі, бо це завжди ціхувало працю і дію УНСоюзу.

З уваги на те, що нам дуже важко влаштувати Відділ Професійного Продажу так, як ми цього бажали б, ми мусимо звернутися до наших відділових секретарів з проханням, щоб вони продовжували успішну організаційну працю. Члени Головного Уряду повинні обов'язково служити прикладом для інших і дати свій причинок до загальних організаційних здобутків. УНСоюз потребує чоловіків і жінок, які закасали б рукави та приєднували кожного року нових членів, щоб в той спосіб запевняти існування нашого братського УНСоюзу щонайменше на передбачену майбутність.

Ліцензії для продавців забезпечення

У відношенні до цієї справи, УНСоюз натрапив на проблеми. Одного дня, після полудня, наш продавець забезпечення Микола Бойко повідомив нас, що Нюджерзький закон, який прийнято в 1987 р. і зачне діяти з днем 1-го травня 1988 р. вимагає, щоб усі особи ,які продають забезпечення в стейті Ню Джерзі, мали ліцензії на продаж забезпечення. Він показав нам офіційне повідомлення на письмі.

Про те не знали нічого ані президент Нешенал Фратернал Конґресу Роберт Е. Міллер ані Джеймс А. Балу. Також інші братські установи, які діють в стейті Ню Джерзі, не були свідомі, що заіснував такий новий закон. Забезпеченевий Уряд Ню Джерзі потвердив існування нового закону. Думки, що з днем 1-го травня 1988 р. скінчиться організування членів у стейті Ню Джерзі, не сходили нам з голови.

Президент Нешенал Фратернал Конґресу сконтактував мене з панами Річардом Б. Керрол від лицарів Колюмба і Ґералдом Мосом, від Ф Ай Сі, які були членами правничого Комітету Нюджерзького Фратернал Конґресу. Ми домовилися з ними про спільну зустріч з Джозефом Б. Кенни, спеціяльним заступником Комішенера. Зустріч відбулася дня 1-го березня 1988 р., у висліді якої ми одержали запевнення, що департамент є згідний включити до наступного правильника ті самі звільнення, якими втішалися дотепер братські організації. Це домовлення було потверджене обопільною виміною листів.

Дня 10-го травня 1988 р. я одержав копію нового правильника, де немає ні одним словом згадки про обіцяне звільнення (25 членів або $50,000 забезпечення). Телефони почали наново дзвонити. Усі були невимовно здивовані, що в правильнику поминено звільнення для братських організацій. Пан Кенин, який саме відходив на емеритуру, познайомив мене з Дональдом Браян, комішенером ліцензій на Нюджерзький стейт, який, після того, як я і інші вияснили йому нашу справу, приобіцяв нам видати бажане звільнення, як частину справленого правильника. Ця поправка повинна появитися осінню цього року. У міжчасі, братські установи можуть діяти так, як дотепер, тобто згідно з давнім звільненням.

Це ще не є кінець справи доти, доки вона не буде закінчена. Але ми були дуже близько кризи.

Відділ координатора братської діяльности

УНСоюз старався відновити, посилити та закріпити у Відділах та поміж членами братську діяльність. Потреба її є всюди наглядна.

Як Відділи УНСоюзу так і його членів треба заохочувати і спонукувати до братської діяльности. У висліді, користі з того мусять мати члени УНСоюзу, як теж члени української та американської громад.

Головний Екзекутивний Комітет має на приміті охопити і закріпити всю працю Союзівки в рамки братської діяльности. Наші молодші віком члени, як теж надійні проспекти на членів можуть провести корисно вільний час в українському середовищі. Культуро-освітні курси і табори дають молоді змогу навчатися про країну їхніх батьків, їхні звичаї, мову, історію і т.п.

Де ж інакше вони знайдуть так розкішне братерство получене з користю і розривками?

Андрій Воробець, координатор братської діяльности УНСоюзу старався якнайкраще по своїй змозі заохотити Відділи до пожвавлення братської діяльности. Він не лише дає відділовим секретарям поради, але він сам кожночасно закачує до праці рукави. Він з'ясовує Головному Екзекутивному Комітетові грошові потреби поодиноких Відділів на їхні різні програми. Екзекутива розглядає і завжди позитивно їх полагоджує. Схвалено і переслано секретарям Відділів фонди на влаштування для дітей-членів Свято-Миколаївських та Різдвяних вечорів. Він бере участь в Окружних фестивалях, а УНСоюз допомагає в тому щедрою рукою. Він започаткував акції вибору фратерналіста року. На 1987 рік вибрано УНСоюзовим фратерналістом року Петра Тарнавського, який на протязі довгих років був головою Філядельфійського Окружного Комітету УНСоюзу. Він причинився у великій мірі своєю помічною рукою до влаштовування на Союзівці на протязі декількох років програми з нагоди Дня Батька.

Дехто вважає, що пост координатора братської діяльности є непотрібним додатком до організаційного тіла УНСоюзу. Навпаки. Братська діяльність є конечно потрібна для існування нашої організації і треба вживати всіх заходів і засобів, щоб скріпити допоміжну союзову братську руку.

Андрій Воробець виступить перед членами Головного Уряду і складе усний звіт з його діяльности.

Союзівка

Ми були змушені перевести в 1987 році у заряді Союзівки непередбачені зміни.

Перший удар, який ми зазнали, це була резиґнація Володимира Гайдара в червні 1987 р. — перед самим початком нашого літнього сезону. Володимир Квас, який не раз і не два приходив з поміччю Головному Екзекутивному Комітетові, допоміг Доркові Сенчишинові управляти Союзівкою. З днем 1-го вересня 1987 р. зрезиґнував з праці співуправителя Союзівки Дорко Сенчишин.

Володимир Квас не хотів уже довше працювати, як управитель Союзівки і запропонував прийняти на працю Ліду Кучер і Івана А. Флиса, як співуправителів Союзівки.

З того, що я бачу, виглядає, що ці молоді, енергійні співуправителі постараються зробити Союзівку такою, якою ми хотіли б її бачити, другим домом для молодшої ґенерації. Тепер Союзівка має змогу бути для нашої молоді дійсно „лицем до молоді".

Сподіємося, що наші співуправителі матимуть достатньо доброї волі, щоб співпрацювати по-братськи у всіх їхніх починах і зроблять Союзівку пристановищем для нашої молоді та меккою для пропаґування нашої культу-

The Professional Sales Department has retained two professional salesmen for the Home Office who are presently employed in that capacity. Other people retained for the Cleveland, the Chicago and the Denver offices were found unsatisfactory and their employment was terminated or modified. Professional, part-time brokers and salesmen were sought for Canada, and the U.N.A. sought to implement its Toronto office. Any success in that respect between the time of writing of this report and this Annual Meeting of the Supreme Assembly will be reported at the Annual Meeting.

Our Branch Secretaries will be taught to maintain increased pride in their U.N.A. and Ukrainian community work. Collecting members dues and transmitting the dues to the U.N.A. Main Office will be considered grossly inadequate. Our Branch Secretaries will have to distinguish themselves by their determination to serve members of their branches and their communities, their American or Canadian nations and our Ukrainian cause which has always merited U.N.A. concern.

Inasmuch as we find it most difficult to organize our Professional Sales Department to the extent desired, we must look to our Branch Secretaries for continued favorable organizational results. The members of the Supreme Assembly are urged to serve as an example to others and add their share to the total organizing effort. The U.N.A. needs men and women who would roll up their sleeves and sign up a few new members annually so that the life of this fraternal may be assured for at least the foreseeable future.

LICENSING OF INSURANCE SALESMEN

The U.N.A. experienced some difficulties in this regard. We were informed one afternoon by our Nicholas Boyko, that New Jersey law which was passed in 1987 and is to go into effect on May 1, 1988, required that all persons selling insurance in the State of New Jersey are to be licensed. He brandished a copy of the official notice.

The President of National Fraternal Congress, Mr. Robert E. Miller, and James A. Bellew knew nothing about it. Other fraternals doing business in the State of New Jersey were not aware of this new law. The New Jersey Insurance Department confirmed the existence of such law. Thoughts of all organization of members in the state of New Jersey ceasing on May 1, 1988 began to circulate in our heads.

The President of the National Fraternal Congress put me in contact with Richard B. Carroll of the Knights of Columbus and Harold Mana, FIC, who were members of the Law Committee for New Jersey for NFCA. An appointment was made with Joseph B. Kenney, Special Deputy Commissioner for March 1, 1988. The conference which followed assured us of the Department's willingness to include in the regulations, which were to follow, a similar exemption for fraternals as they enjoyed here to fore. A letter, in both directions, confirmed our agreement.

On May 10, 1988 I received a copy of the new regulations, but not a word was mentioned therein about the desired exemption for fraternals (25 members or $50,000 of insurance). The telephones began ringing again. All claimed surprise at the absence of all exemption for fraternals. Mr. Kenny, who was retiring, put me into contact with Mr. Donald Bryan, the Licensing Commissioner for the State of New Jersey, who, after the matter was explained to him by me and others, promised to have the desired exemption issued, as part of the amended regulations which will be forthcoming in the autumn. Meanwhile fraternals could continue to operate as before under the old exemption.

Its not over until its all over. But that was a close call.

FRATERNAL COORDINATOR'S DEPARTMENT

The U.N.A. has been attempting to renew, increase, and reinforce fraternal activity among Branches and members. The need for fraternal action is everywhere evident.

Fraternalism must be encouraged and stimulated among U.N.A. members and branches. The ultimate benefit must inure to U.N.A. members and members of our communities, both Ukrainian and American.

The Supreme Executive Committee tends to look upon the entire Soyuzivka operation as Fraternal endeavor of the U.N.A. Our younger members and potential members can spend their free time in a productive way among Ukrainian surroundings. Cultural courses and camps permit them to learn about their parents homeland, its customs, language, history, etc. Where would they find this fraternalism in its full splendor, and recreation to boot?

The U.N.A. Fraternal Coordinator, Andrij Worobec, has been trying his best to encourage the growth of fraternalism in our U.N.A. Not only does he advise branch secretaries on fraternalism but he has rolled up his own sleeves time and time again. He presents to the Supreme Executive Committee the monetary needs of branches for their various programs. Seeing the need, the Supreme Executive Committee has always responded favorably. Funds have been allocated and transmitted to secretaries for St. Nicholas and Christmas parties for children of members. Regional festivals are attended by him and U.N.A.'s helping hand is extended. He has commenced the practice of selecting a U.N.A. Fraternalist of the Year. 1987 saw the selection of Fraternalist of the Year Peter Tarnawsky, who has served as the Chairman of the Philadelphia U.N.A. District Committee. He contributes his fraternal helping hand in the organization and execution of our annual Fathers Day Program at Soyuzivka.

Many see the position of Fraternal Coordinator as a useless adjunct to the U.N.A. body. Nothing of the kind. Fraternalism is needed for the very existence of our organization and every means must be exercised to strengthen the U.N.A. fraternal arm.

Mr. Worobec will be asked to appear before you to render a report.

SOYUZIVKA

We were compelled to undergo some unexpected changes in the operation of Soyuzivka in the year 1987.

First shock that we experienced, was the resignation of Walter Hajdar in June 1987, just prior to the commencement of our summer season. Mr. Walter Kwas, who more than once had come to the aid of the Supreme Executive Committee, again started performing co-managerial duties with Dorko Senchyshyn. Dorko Senchyshyn resigned his position as co-manager and left Soyuzivka's employment as of September 30, 1987.

Mr. Kwas, not wishing to retain the position of manager for an unduly long period of time, planned and secured Lida Kutcher and John A. Flis for the positions of co-managers of Soyuzivka. The two sub-divided the duties among them roughly as the office and housekeeping for Miss Kutcher and, the dining room and maintenance for John A. Flis.

From what I have seen, these young energetic co-managers will endeavor to make out of Soyuzivka what we would like to see, a second home for our younger generation. Soyuzivka now has a chance to truly "turn a cheek" to our youth.

It is hoped that our co-managers will find the fraternal will to cooperate in all of their endeavors and make Soyuzivka a

ри, спорту, дитячих таборів, мистецьких показів, різнород них курсів, зборів та розваги.

Щоб оминути конфлікту інтересів, який заіснував, коли прийнято на працю Івана А. Флиса, як співуправителя Союзівки, я передав усі права заряду та нагляду над Союзівкою нашому головному касирові Уляні Дячук, яка виконує це помимо того, що є перевантажена іншою працею. Я задержав юрисдикцію над побудовою приміщення для працівників Союзівки.

Фінансовий звіт з ведення Союзівки у 1987 році є поданий у звіті головного касира.

Головний Екзекутивний Комітет вирішив поробити пляни побудови приміщень для наших працівників, що працюють літом на Союзівці, бо теперішні приміщенн є невідповідні. Наш архітект Ярослав Січинський вказав нам на проблеми, пов'язані зі згаданою побудовою. Він уважає, що будинок мусить мати окремий поверх, де були б приміщення для жінок, окремий для чоловіків, ці приміщення мусять мати огрівання, а теж повинно бути зарезервоване окреме місце для хворих. Згідно зі зладженими плянами, які включають усі теперішні правні вимоги, кошти побудови того дому виноситимуть понад $600,000 долярів. Дальший хід наших плянів ми задержа - ли до часу, коли ці справи будуть обговорені та вирішені на цих нарадах Головного Уряду. Ми плянуємо спільно обговорити ці пляни з нашим архітектом, який прибуде на ці наради.

Головний Екзекутивний Комітет буде примушений передати УНСоюзові власність 50 акрів землі, що була закуплена для побудови кондомініюм для старших віком членів УНСоюзу. Головний Екзекутивний Комітет ще й досі не одержав ніяких позитивних інформацій, як задовільно перевести в життя первісні пляни для використання цієї землі.

УНСоюз остаточно заспокоїв вимоги, які поставили довкруги побудови на Союзівці приміщення для старших віком союзовців. Галич, який побудовано виключно на мешкання для наших сеньйорів, є тільки частинно замешканий. В ньому може приміщуватися ще 6, 7 або 8 наших сеньйорів. Виглядає, що під цю пору Галич повністю заспокоює потреби наших старших віком союзовців.

Діяльність УНСоюзу в Канаді

Говорячи про діяльність УНСоюзу в Канаді, мусимо ствердити, що ми не осягнули повністю того, чого бажали. Головний Екзекутивний Комітет старався допомогти і в тому намірі я взяв участь у засіданні Канадської Репрезентації, що відбулося в Торонто, на початку 1987-го року. Якщо б я не був поставив справи ясно, побоююся, що Канадська Репрезентація була б нелеґальною покликала себе Радою Директорів та наглядала над цілою діяльністю УНСоюзу в Канаді. Не зважаючи на те, що моїм одиноким бажанням було допомогти, деякі члени Канадської Репрезентації вважали те, що я скликав у січні 1987 згадане засідання і хотів ним проводити, було узурпуванням канадських прав. Я сховав „свої роги" і рішив дозволити Канадській Репрезентації УНСоюзу діяти так, як вони вважали, що є згідне з їхнім правним статутовим мандатом.

В часі нарад Головного Уряду в 1987 р. Канадська Репрезентація одержала додаткові вказівки. Репрезентація однак відбувала свої наради, про які не повідомлюла Головний Екзекутивний Комітет УНС, ані не запрошува ла нікого з Екзекутиви брати в них участь. Головному Екзекутивному Комітетові передано дві версії правильника, обидві невідповідні, на підставі яких вони бажають встановити спосіб ведення справ УНСоюзу в Канаді.

На засіданні Головного Екзекутивного Комітету в дні 29-го грудня 1987 р. член Канадської Репрезентації, який заразом є членом Головного Екзекутивного Комітету, здаючи собі справу з того, що час втікає і річні наради Головного Уряду вже за плечима, а не зроблено ще нічого в справі оформлення статусу бажаної Канадської Ради Директорів, оскаржив Головний Екзекутивний Комітет, що не дозволив на оформлення Канадської Ради Директорів.

Головний Екзекутивний Комітет вирішив відбути в тій справі засідання в дні 8-го березня, 1988 р. і обговорити на ньому справу повищого оскарження. Вирішено передати справу адвокатові, який приготує проєкт документів, щоб їх затвердив Головний Екзекутивний Комітет і Головний Уряд УНСоюзу.

Українська Корпорація Дому УНСоюзу

Всі приміщення при 30 Монтґомері Стріт, за виїмком тих, що їх займає УНСоюз, є винаймлені.

Наш перший льокатор, Фирст Джерзі Нешенал Банк в 1988 р. переноситься до власного приміщення. Чинш, який платив нам банк за винайм приміщення виносив $7.00 за квадратну стопу. Тепер Корпорація Дому зможе винаймити цей простір, що його займав банк, новому льокаторові чи льокаторам за ціну $22.00 до $23.00 за квадратну стопу. Зміна льокатора принесе Корпорації Дому видатну користь.

Ціни посілостей в тій частині Джерзі Сити, де приміщується наш будинок, зросли до такої висоти, що під цю пору важко оцінити вартість нашого будинку. Комплекс Нюпорт , що охоплює серію крамниць, бюрових приміщень та мешканевих кондомініюм підносить вартість посілостей околиці.

Це декілька добрих вісток, але мусимо подати теж і злі. На протязі 15-ти років наша будівля втішалася привілеєм звільнення від податку від реальностей. При кінці цього року нам кінчається цей привілей. Головний Екзекутивний Комітет має замір поробити всі леґальні старання, щоб нам продовжили цей упривілейований статус, який ми мали на протязі 15-ти років на підставі, що ми є корпорацією розбудови міста. Однак вигляди не веселі, бо Джерзі Сити старається використати всі можливі джерела приходу.

На самому побережжі, побіч нашого будинку, конґльомерат будує 30-поверховий будинок для винайму на бюра. Не дальше, як один квартал від нашого будинку, фірма Колгейт розбирає цілий квартал своїх будинків, щоб на тому місці побудувати будівлю для винайму бюр. Черга на винайм бюрових приміщень дуже скоро коротшає і немає сумніву, що в майбутньому і наш будинок відчує негативно ці зміни.

Загальний прихід з винайму приміщень виносив у 1987 р. понад 3 мільйони долярів.

Свобода

Я дозволю собі ствердити, що цей відтинок діяльности УНСоюзу вимагав у 1987 р. менше нагляду і уваги, як у попередніх роках. У 1987-му році, ми одержували від читачів багато менше нарікань на зміст „Свободи".

З головним редактором Зеноном Снилком при кермі та при співпраці Володимира Левенця , Василя Дяченка, Любов Коленської, Ольги Кузьмович і Христини Ференцевич, які помагають писати, переводити коректу, редагувати всі ті українські вістки, які надаються до друку, наша „Свобода" зберегла, а то й поліпшила своє місце, як передове українське щоденне видання, яке втішається респектом не лише приятелів, але теж і ворогів.

Праця нашого видавництва „Свобода" не полягає виключно на тому, щоб видавати наш щоденник, але в ньому виконують теж цілий ряд інших послуг. Відвідуючи, зокрема по полудні, частину будинку, де приміщується „Свобода" можна побачити наших працівників зайнятих працею над спеціяльними замовленнями, як друк наголовних листів, конверт, склад і друк журналів, аплікацій і т.п.

haven for our youth and a mecca for the propagation of our culture, sport, childrens schools, artistic shows, lectures, meetings, and recreation.

To eliminate the conflict of interest caused by the hiring of John A. Flis, as co-manager, I handed over all authority over the management of Soyuzivka to our Supreme Treasurer, Ulana Diachuk, even though she was overburdened with other work at the time. I retained jurisdiction over the construction of a residence for employees at Soyuzivka.

The financial results from the Soyuzivka Operations for the year 1987 are set forth in the Report of the Supreme Treasurer.

The Supreme Executive Committee endeavored to plan the construction of quarters for our summer employees, inasmuch as present facilities are grossly inadequate. Difficulties were encountered by our Architect Yaroslaw Sichynsky. He found that the quarters, one complete floor for each sex, would have to be heated and that space would have to be reserved for the handicapped. The plans as drawn up embodying all requirements of present law, called for a construction cost of upward of $600,000. Further processing of our plans was halted till the matter was discussed and solved at this meeting of the Supreme Assembly. It is planned for our Architect Yaroslaw Sichynsky to discuss the problem faced with the Supreme Assembly at this meeting.

The Supreme Executive Committee will cause to be transferred to U.N.A. the 50 acres originally purchased for the construction of condominiums for U.N.A. Seniors. The Supreme Executive Committee has not received any positive information relative to satisfactorily realizing our original plan for this land.

The U.N.A. has at least quieted the clamor for residence facilities for U.N.A. seniors at Soyuzivka. Halych, which was originally planned for sole occupancy by our seniors is only half occupied by U.N.A. seniors, which means that we could in the remaining vacant space, accommodate additional 6, 7, or 8 U.N.A. Seniors. Presently Halych appears to be more than adequate for our immediate needs for our U.N.A. Seniors.

U.N.A.'s CANADIAN OPERATION

For U.N.A.'s Canadian operations, so to speak, we have not achieved fully that which was desired. In the Supreme Executive Committee's effort to help, I attended a meeting of the Canadian Representation in Toronto, early in 1987. If I had not set the record straight, I am afraid that the Canadian Representation would have set itself up as a Board of Directors, illegally, over the entire U.N.A. Canadian operation. Although my desire was only to help, some of our Canadian Representation looked upon my calling the January 1987 meeting and my attempt to conduct same, as unsurpation of Canadian Authority. I pulled in my horns and resolved to permit the U.N.A.'s Canadian Representation carry out what it considered as its authorized statutory mandate.

At the 1987 Annual Meeting of the Supreme Assembly, the Canadian Representation received additional directives. It has met, without notifying the SEC, or asking that SEC representative be present as such meeting. It has presented the SEC with two versions of regulations both improper under which it desired to establish its modus operandi.

At the December 29, 1987 meeting of the Supreme Executive Committee, realizing that time is fleeing and that another Annual Meeting is fast approaching without the foundation required for the formation of the desired Canadian Board of Directors having been laid, U.N.A. Representative for Canada began to accuse the SEC, of which he is a member, of not permitting the formation a Canadian Board of Directors.

The SEC resolved to meet on March 5, 1988 for the purpose of considering such accusation. The matter was wisely turned over to an attorney-at-law to attend to the drawing up of the documents to be approved by the Supreme Executive Committee and by the Supreme Assembly.

U.N.A. URBAN RENEWAL CORP.

All space at 30 Montgomery Street except that which is occupied by U.N.A. is rented.

1988 will see our first tenant, the First Jersey National Bank move to its own new building. The rent being paid by the Bank for this space rented from us is net $7.00 per square foot. Provided that this space can be rented out to a new tenant or tenants, the Ukrainian National Urban Renewal Corporation stands to gain from the exchange in tenancies, inasmuch as the present rental being charged is $22 — $23 per square foot.

This part of Jersey City, where our premises is located, has seen the price for land and buildings rise to such an extent that it is impossible to assign an appraised value to our building. The Newport complex of stores, offices, and condominiums, has only added to its appraisal.

With the good news, we must mention the bad news. The 15 years that our building has been enjoying a real estate tax favored position, is about to come to an end within a year. The Supreme Executive Committee is prepared to seek, through legal channels, an extension of our 15 years of favored real estate tax status as an urban renewal corporation. The outcome although bleak, is unpredictable, with Jersey City looking to take advantage of every possible source of revenue.

Located on the waterfront, on the side of our building a conglomerate is in the process of building an office building with 30 floors of office. No more than a block away, Colgate has commenced demolishing a square block of properties for the purpose of erecting an office building. The waiting line for office space is disappearing rapidly, and our building will undoubtedly be negatively affected in the future.

The gross rentals for 1987 exceeded $3,000,000.

SVOBODA

I would venture to say that this part of U.N.A. operation warranted less overseeing attention in 1987 than at any prior year. 1987 was also a year when we heard the least amount of complaining from any source about the contents of SVOBODA.

With Editor-in-Chief Zenon Snylyk at the helm, and with Wolodymyr Lewenetz, Wasyl Diachenko, Lubov Kolenska, Olga Kuzmowych, and Chrystyna Ferencevych aiding in writing, correcting and editing all the Ukrainian news that's fit to print, our Svoboda has retained, or even improved, its place as the foremost Ukrainian daily publication, enjoying the respect of friend and foe.

Our Svoboda publishing operation not only publishes our newspapers, but performs a myriad of other services. A visit to the Svoboda part of the building would reveal, especially in the afternoons, our employees working on special jobs such as letters, envelopes, magazines, applications, etc.

Український Тижневик

Рома Гадзевич, в цьому році так як і в минулих, продовжує поліпшувати якість тих матеріялів, які підбирає до друку в Українському Тижневику.

З поміччю одного асистента на повний час Христини Лапічак, 1987-ий рік закінчено з признанням усіх зацікавлених, включно з читачами. Маріянна Ліс помагає тим, що присилає вістки з життя громад Чікаґо і околиці. Виглядає, що доплив матеріялів, які залюбки читають наші читачі, є запевнений від цілого ряду дописувачів.

Висновки

Прочитавши річні звіти всіх членів Головного Уряду УНС, ми можемо зробити висновки і сказати, чи 1987-ий рік був для УНСоюзу успішним роком.

До найбільш успішного досягнення треба зарахувати введення таблиць смертности 1980 р. та додання до забезпеченевого портфоліо УНСоюзу 3-ох нових грамот. Під цю пору забезпеченеве портфоліо УНСоюзу може вповні дорівнювати і конкурувати з комерційними забезпеченевими компаніями.

УНСоюз стоїть на порозі нової ери. Настала дуже хвилююча пора для цілого УНСоюзу як організації .

В дійсності ми вважаємо всіх відділових урядовців, всіх урядовців Окружних Комітетів, всіх членів Головного Уряду істотними продавцями забезпечення УНСоюзу, що є ключевим для зросту його членства і майна. Ми всі мусимо пам'ятати про те, що УНСоюз постійно розвивається, але наше завдання залишається завжди те саме — помагати нашим членам, помагати і служити нашим громадянам та бути кожночастно готовими дати всю можливу поміч у загальних намаганнях України повернути їй свободу.

УНСоюз стоїть тепер перед дуже важливим і вирішальним моментом. Ми всі знаємо, як важко є часами зламати старі звички — але ми мусимо зробити це і то рішучо.

У цьому, 1988-му році всі українці святкують 1000-ліття християнства на нашій Батьківщині-Україні. Включімся і ми у місцеві та крайові святкування та не жаліймо зусиль, щоб звернути на них увагу наших американських і канадських приятелів.

Братська діяльність УНСоюзу зросла частинно завдяки тиску конечности, братська діяльність є підставою існування УНСоюзу, як братської установи, а також завдяки тому, що УНСоюз є готовий фінансувати братську діяльність Відділів. Ми всі повинні заохочувати Відділи до цієї праці та піддержувати їхні зусилля.

Ми, як члени Головного Уряду, мусимо накреслити нашу організаційну мету і за всяку ціну зміряти до того, щоб перевести її в життя. Рішення є дуже просте. УНСоюз мусить приєднувати річно щонайменше втричі більше членів, як дотепер. Не чекаймо на інших, щоб приєднували членів, ми всі берімся до роботи.

Наші спільні зусилля напевно допоможуть УНСоюзові успішно продовжувати працю.

THE UKRAINIAN WEEKLY

Mrs. Roma Hadzewycz, this year as in the past continued to improve the quality of the material being chosen for print in The Ukrainian Weekly.

With the help of one full time assistant, Chrystyna Lapychak, 1987 was concluded with praise from all concerned, including the readership. Marianna Liss helps out with the news from Chicago and surrounding environs. Flow of material of interest to our readers appears assured by our many contributing writers.

CONCLUSION

After reading the Annual Reports of all members of the Supreme Assembly of the U.N.A., we can now judge whether or not the year 1987 was a successful year for the U.N.A. Among the successes that we can enumerate as most important was the introduction of the 1980 CSO and additions of three new certificates into the U.N.A. portfolio. The U.N.A insurance portfolio can now reasonably measure up to competition from commercial companies.

The U.N.A. stands on the threshold of a new era. These are very exciting times for the entire U.N.A. organization.

In reality, we regard all Branch officials, all District officials, all members of the Supreme Assembly and the entire U.N.A. membership as vital members of a marketing team which is the key to U.N.A. growth in membership and in assets.

We must all remember that U.N.A. is ever evolving but our mission remains the same — to aid members, to be of help and service to our communities, and to be ever reading to render all possible aid in the general effort of Ukraine to regain its freedom.

The U.N.A. is now at a crucial juncture. We all know that it is sometimes hard to break old habits, but we must, and resolutely so.

In this year 1988 all Ukrainians are celebrating the 1000th Year of Ukrainian Christianity in our homeland. Let us join in this Commemoration on the local and/or national level and spare no effort in bringing it to the attention of our American and Canadian friends.

The fraternal activities of U.N.A. members are being increased, partly due to U.N.A. stress of the importance to our very existence as a fraternal, and partly due to U.N.A.'s willingness to finance fraternal actions by Branches. Let us all encourage all such efforts.

We, as members of the Supreme Assembly, must delineate UNA's organizational objectives and follow through on the methods of implementation. The solutions are simple enough. U.N.A. must organize, approximately three times the number of new members that it presently organizes annually. Let us not wait for others to organize. Let us all do our part.

With your combined involvement the U.N.A. will surely succeed.

Звіт заступника головного предсідника д-ра Мирона Куропася

Так, як і в минулому, я поділив свій річний звіт на три частини: 1. Діяльність в УНС; 2. Громадська і братська діяльність; 3. Завваги і рекомендації.

Діяльність в УНС

В минулому році я брав участь в:

1. Чотирьох нарадах Головного Уряду в Джерзі Сиґі.

2. Двох нарадах Окружного Комітету УНС у Чікаґо.

3. Семінарі про обезпеченеві поліси УНС у Чікаґо.

4. Зборах 423 Відділу в Чікаґо.

5. Написав в загальному двадцять шість колонок до **„Юкрейніян Віклі"** (одну що два тижні)

6. Статтю п.заг. „Роля християнства у формуванні української нації", яка появилася в двох числах „Юкрейніян Віклі".

У звітовому році я мав змогу поширити заангажованість УНС у семінарах для американських учителів про Великий голод в Україні. Ці намагання, зорганізовані УНС у співпраці Голодової Комісії при уряді ЗСА, якої я є членом, були започатковані Комісією Оборони Спадщини УНС в 1986 р. У попередніх роках я брав участь у семінарах, які відбулися в Чікаґо, у Фенікс і в Мілвокі. Минулого року я співпрацював з такими семінарами в Детройті, в Денвері й у Трентоні.

Я дуже радий, що УНС від самих початків включився у працю Комісії Голоду в Україні. До успіху діяльности тієї Комісії причинилися фінансова підтримка й поодинокі люди, а УНС дав зі своєї сторони вклад грошей і людей. Тому то було великою честю бути обраним головою Комітету Голодової Комісії метрополітального Чікаґо, який то Комітет зорганізував шкільний семінар спадщини і концерт-бенефіс, що відбувся 7 травня 1987 р. Завдяки підтримці, дослівно, цілої української громади Чікаґо й околиць, цілий той день був надзвичайно успішний. Особливе признання належиться православній громаді, яка це заініціювала та вклала найбільше праці для реалізації задуму.

Громадська і Братська діяльність.

Я завжди підкреслював, що члени Головного Уряду УНС повинні бути активні в громаді й що їх усюди повинно бути видно. Так було в минулому й годиться, щоб так було й тепер. Це не досить бути обраним, а згодом зникнути з громадського горизонту, щоб знову появитися на наступній конвенції. Коли урядовці УНС дають вклад своєї праці в життя українсько-американської громади, це відбивається корисно на цілій нашій організації.

Моя діяльність в нашій українській громаді зосереджувалась довкола таких ділянок і старань:

А. Співпраця з Церквою.

Від початків існування нашої організації, урядовці й члени УНС завжди активно підтримували українські церкви. В багатьох наших громадах, які щойно починали організуватися, місцевий Відділ УНС давав поштовх до творення парафій.

Минулого року я активно включився в такі ділянки:

1. Поширення руху Обнови українських подруж (World-Wide Marriage Encounter) на терені дієцезії св. Йосафата у Пармі й архиєпархії Філядельфії. Крім зустрічі подруж у Чікаґо, ми з дружиною Лесею організували такі зустрічі, які відбуваються „вікендами", у Пітсбурґу й у Філядельфії. Під сучасну пору робимо пляни на підібні дні обнови в Денвері й у Віндсорі, які мали б відбутися осінню цього року. Сила нашої Церкви залежить від спаяности і сили наших родин, а наші родини плекає взаємна любов чоловіка й жінки. І саме ціллю такої обнови є дати подружжям нагоду наново запалити між собою іскру любови.

2. Подорож до Риму на Синод Єпископів на тему мирян. Ми з Лесею були в Святому Місті, щоб нав'язати контакт з провідниками американського мирянства, які теж заангажовані в русі духовної обнови. Я був учасником панелю мирян — активістів з Европи, де я мав нагоду дискутувати про катакомбну Церкву в Україні. Багато з учасників вперше освідомили собі, що Україна була колискою підпільної християнської Церкви, яка процвітала під проводом світських людей.

3. **Події пов'язані з Тисячоліттям** — Велика частина моєї діяльности в миплому році зосереджувалася на ювілею християнства в Україні. Це включало:

а. Головну доповідь на бенкеті Тисячоліття в Денвері, в місяці січні.

б. Обов'язки голови виховно-освітнього підкомітету Громадського Комітету Тисячоліття Християнства в Україні, Відділ Ілліной. Моїм головним завданням є заплянувати й зорганізувати й перевести семінар для американських учителів, який має відбутися 5-го листопада 1988 р.

в. Написання 50-сторінкової праці п.заг. „Піонери прерій з України: Українці в Ілліної 1880-1950".

г. Опрацювання статті про Тисячоліття до **„Хроніки американської культури"**, що є публікацією Інституту Рокфорда — дослідного центру консервативної думки.

Б. Діяльність в обороні доброго імени (комітет проти знеславлювання). На тому відтинку я не був так активний, як бажав би, а проте я зробив дещо, щоб оборонити наше добре ім'я.

а. Був членом Оборони спадщини УНС.

б. Писав статті й листи до **„Чікаґо Сан Таймс"** у відповідь на твердження, що їх я вважав кривдячими для української справи.

в. Тісно співпрацював з організацією „Американці за людські права в Україні" (AHRU), що влаштувала в Чікаґо вечір для придбання фондів на оборону І. Дем'янюка, під час якого зібрано 13,000.00 дол.

г. Виконував обов'язки одного із голів Українсько-американського комітету справедливости, що є дуже активною організацією проти знеславлювання, яка швидко стає прикладом для других подібних товариств з такими самими завданнями.

ґ. Брав участь у конвенції Світової Протикомуністичної Ліги, яка відбулася в Тайпей, Тайван, де у співпраці з Володимиром Чопівським і Тоні Мазейка інформував ген. Сінґлавба й інших світових протикомуністичних провідників про ролю КҐБ в сучасній кампанії знеславлювання українців у ЗСА.

В. Політична підтримка

Я виконував обов'язки голови комітету „Українці за Дола", що складався з тринадцяти стейтових організацій, які очолювали визначні постатті українсько-американського життя. Незважаючи на те, що сенатор Дол не отримає номінації республіканської партії, то проте він знає, що українсько-американська громада його підтримувала з вдячности за його прихильність до українських справ у минулому.

Завваги і рекомендації

Я дуже здоволений, що врешті УНС видав більш конкуренційні поліси та кращі й більш проглядні інформації про забезпечення. Наша головна канцелярія доклала всіх можливих зусиль, щоб наші мрії стали дійсністю, за що їм належиться признання. Оце вперше за багато років ми маємо матеріял, який, прямо, сам себе продає.

Я гордий, що „Юкрейніян Віклі" і „Свобода" стоять далі на високому професійному рівні, порівнюючи їх з іншими українськими часописами. На мою думку, ці два періодики приносять найбільшу користь нашим членам.

Очевидно, не все представляється так світло. Перед УНС ще довгий шлях, щоб привернути свій провідницький престиж. Тому, між іншими, я вважаю, що ми повинні:

1. Зактивізувати Українсько-Американську Координаційну Раду, щоб вона стала провідною організацією українсько-американської спільноти.

2. Провести обслідування серед американських українців у віці від 30 до 50 років, щоб познайомитися з їхніми потребами й у висліді знайти розв'язку, як цим потребам якнайкраще відповісти. Цю ідею я подавав на кожному засіданні Головного Уряду впродовж п'ять минулих років і вона на останній Конвенції була оформлена в резолюцію. Тепер тільки треба перевести її в життя.

3. Піднести рівень нашої братської програми, щоб вона дорівнювала програмі обезпеченевій.

Кінчаючи, бажаю подякувати всім урядовцям і членам УНС, які у звітовому році докладали всіх потрібних зусиль для добра і розвитку нашої справи.

Звіт головного директора для Канади мґра Івана Геврика

Мій звіт за 1987 рік починаю вже від засідання Головного Уряду УНС, в якому я брав участь на Союзівці, а також на засіданні Екзекутиви в Джерзі Сиrі.

Канадське Представництво відбуло свої два засідання. На одному з них був присутній Предсідник Головного Уряду.

Згідно з рішенням Конвенції і Головного Уряду, Канадське Представництво виготовило правильник для Канади, яке Екзекутива передала адвокатові до оформлення, щоб відповідало законам стейту Ню Джерзі.

В минулому році я брав участь в загальних зборах Монтреальської і Наягра Фалс Округ та виголосив привіт від Головного Уряду. Брав участь в з'їзді голів Окружних Комітетів Америки й Канади на Союзівці, перед річними нарадами. Взяв участь у вишкільному семинарі нових грамот забезпечення де доповідали члени Екзекутиви. Брав участь в Українському Фестивалі у Давфин, де привітав приявного там Премієра Канади Б. Малруні і його дружину та роздавав літературу про УНС.

Будучи в Торонті на сесії СКВУ, за згодою Головного Предсідника, репрезентував УНС на святкуваннях 75-річчя Пласту.

Згідно рішення Екзекутиви УНС я вислав оголошення до української преси в Канаді про пошукування організаторів, а зголошених кандидатів я висилав до Головної Канцелярії у Джерзі Сиrі.

Багато маю переписки з давніше забезпеченими членами, які не були в мене організовані і не розуміють значення своїх грамот та звертаються до мене за вияснення м. Цього року я зорганізував 16 нових членів, які вже є заплачені та ні один з них не є терміновий, або акцидентовий.

Крім праці в УНС, займаю ще такі становища в інших організаціях: є заступником голови Контрольної Комісії СКВУ, головою Контрольної Комісії Президії УНО Канади, членом Екзекутиви Централі Комітету Українців Канади, заст. голови Фундації ім. Т. Шевченка в Канаді, членом НТШ в Канаді та його скарбником по виданні документальної книги про нищення Української Культури в Україні, заступником голови Головної Управи Української Стрілецької Громади в Канаді та головою її Відділу у Вінніпезі, є також головою Братства Українців Католиків при катедрі свв. Володимира й Ольги а головою Контрольної Комісії Провінційного Братства Українців Католиків Манітоби, головою Дирекції кооперативи „Калина", членом Управи Філії УНО у Вінніпезі та ряді інших організацій і установ.

Звіт заступниці головного предсідника Гльорії Пашен

This year, I would like to begin my annual report by listing activities with which I have been involved, and then proceed to recommendations for future goals for the UNA.

I. UNA activities:

A. 3 Supreme Executive meetings held on August 10, December 19, and March 17, 1988 in Newark, N.J.

B. National Fraternal Congress meetings and banquet at the Conrad Hilton in Chicago on October 2 and 3, 1987.

C. Full day organizational seminar for UNA branch officers, presented by Dr. Flis, Mr. Sochan, and Mrs. Diachuk on October 4, 1987. The topic was "new policy offerings and how to tailor them to our prospects".

D. I enrolled 7 new members to the UNA, and continue to serve as the financial secretary of Branch 125.

E. The last National UNA golf tournament was a two-day event held in Pittsburgh, Pa. on July 10-11, 1987. It was attended by people from various states, including our Supreme officers, Andrew Jula, and Helen Scott. Mr. William Tyro of Fair Oaks, Pa. and his committee did a fine job of organizing the event.

F. I have been working with the Detroit Sports Committee made up of Messrs. Roman Fedorowycz, Joseph Gulawsky, Eugene Jurkiw, in preparation for the third tournament to be held in the Detroit area in July of 1988. The particular date and location will be announced by the committee when the plans are finalized. The projected dates are July 15, 16, however those dates have not been confirmed.

II. Community Involvement:

A. I represented the Supreme Executive at the dedication and banquet of the St. Andrews' Ukrainian Orthodox Church in Addison, Il. on November 15, 1987.

B. I represented the UNA at the 75th annual celebration of the association of Ukrainian Catholics (Providence Society) on October 11, 1987 in Chicago.

C. I serve on the board of directors of the Ukrainian National Museum of Chicago. Two years ago, the museum purchased the Ukrainian American Civic Center properties from six branches of the UNA. Since that time, the museum has elected to demolish the old buildings and construct a new, more suitable during. Construction is slated to begin later this year.

D. The Ukrainian Millennium of Christianity Committee of Chicago requested that a unified choir made up of singers from the area be organized to perform at a concert to be held at Orchestra Hall in October of 1988. I am a member of that choir.

E. I represented the Supreme Executive at the reception following the concert of the Barvenok Ensemble from Brazil when they performed in Chicago.

III. Recommendations:

A. I recommend that the board direct the president to aggressively embark on a program of revision and modernization of our by-laws. We hear terms such as conflict of interest, nepotism, not relevant to UNA, too political, unresponsive to community needs, which are bandied about with great frequency. These charges are hard to refute when our statutes are so loosely written that they invite extremely narrow or very broad interpretations depending upon the individuals involved.

We need to be prepared for an orderly transition from the dues-collecting secretary-dominated branch, to a regional branch structure whose members are billed directly from the main office and meet periodically for fraternal, social and philanthropic activities. I would like changes considered now, and ratified at the 32nd convention.

B. A few months ago, the US Postal Service announced another increase in the cost of postage. Immediately, the financial burden of providing our membership with the publications of Svoboda, Ukrainian Weekly, and Veselka increased. Rather than pull back and cut costs, I believe we should expand our vision to include additional sources to disseminate information. Informing our membership of world events is not just a fraternal service, it is vital to the survival of the Ukrainian community. Properly done, we can not only fulfill that obligation to our community, we can, in addition touch a larger audience than we have in the past. I would like to recommend that the Supreme Executive consider all aspects of acquiring ownership of a television and radio station. As the largest and strongest Ukrainian organization we are a prime source for new and innovative thinking. In addition, we have the resources to consider such an undertaking. We have the money, we have the talent, and when you consider the positive side effects such ownership would create, its positively mind boggling. No longer would we be dependent on CBS, NBC, the New York Times, or the Washington Post to treat our stories fairly. We would be in charge of policy, and we would determine the content and subject matter used in broadcasting.

C. For the past four months, the sales and organizing department has been functioning without a department head. The results are noticeable in the number of new membership applications received this past quarter period. I believe that for the rest of this year, and the next, it is necessary to prod our Branch and Regional officers into more aggressive organizational activities. I think we need to think through a new promotion aimed at the secretaries of branches and present some new incentive programs to gain more members. For instance, Ukrainian organized groups like youth clubs, church groups, dancing groups, Ukrainian schools, PLAST, SUM, sports teams, and student associations could be offered an opportunity to raise money for their organizations. It would work this way: when five members from a group purchase life insurance from us, the sponsoring organization would receive a fifty dollar rebate on acceptance of the application and first annual premium. Ten applications would net a fifty dollar immediate rebate. Under the same conditions, except that the donation would be increased to $125.00. For twenty-five membership application, the rebate would be the same, while the donation would increase to $250.00.

The cost to the organizing department would be minimal and the total cost would be less per application than we presently pay our organizers. We build good will with organizations whom we support anyway; we extend an opportunity to new groups who have not benefited by our largesse in the past, and we reach a market that we have not had much success in penetrating.

Звіт головного секретаря Володимира Сохана

Праця головного секретаря та Рекордового Відділу, який він очолює, тісно пов'язана з працею секретарів Відділів, цих наших союзових діячів та представників УНСоюзу в терені. Секретарі Відділів виконують мурашину працю, яка включає повну службу членам: збірку вкладок, поладнування всіх справ членства та забезпечення і всі виплати членам та їхнім спадкоємцям. Всім секретарям Відділів складаю тут на початку свого звіту сердечну подяку за їхню віддану працю та гарну співпрацю.

Ми дуже боліємо втратами в рядах наших відданих союзоців, секретарів наших Відділів, та журимося тим, хто перебере їхні ключеві пости в діяльности УНСоюзу, так у забезпеченевій, як також у братській та загальній громадській. У звітовому часі відійшли від нас наступні секретарі Відділів, в тому і колишні, пам'ять яких ми тут вшановуємо: Микола Москаль — секретар 16-го Відділу, Анна Гнатюк — секретарка 37-го Відділу, Василь Валігун — секретар 99-го Відділу, Анна Зазворська — секретарка 135-го Відділу, Анна Пипюк — секретарка 151-го Відділу, Володимир Гавриляк — секретар 316-го Відділу, Василь Оріховський — секретар 353-го Відділу та Петро Волощук — секретар 505-го Відділу.

Покійний Василь Оріховський був не лише секретарем Відділу, але також обласним організатором та головним організатором УНСоюзу. Покійний Володимир Гавриляк, секретар великого 316-го Відділу в Рочестері, був також головним радним УНСоюзу. Попращали ми також у звітовому році на вічний спочинок колишнього заступника головного предсідника д-ра Михайла Пізнака.

Найважливішою нашою турботою є справа поповнення рядів наших союзових діячів, тих в терені на постах секретарів Відділів, як і в рядах членів Головного Уряду УНСоюзу та в штабі службовиків Головної Канцелярії.

В нашому Рекордовому Відділі, вже з новими поповненнями на місцях цих, які раніше відійшли на пенсію та заслужений відпочинок, працюють тепер наступні службовики, яких тут вичисляю за роками служби: Меланія Мілянович, Михайло Юзенів, проф. Павлина Данчук, Богуслава Поліщук, Марія Шевчук, Ірина Худьо, Марія Завійська, Анна Малиновська, Любов Оленин, Марта Лиско та Йосип Гайда. Всі вони працюють дружньо над виконуванням численних і складних обов'язків. Члени цього нашого „тіму", до якого з ґордістю зачисляю також себе, побороли чимало труднощів, коли Рекордовий Відділ не був у повному складі та коли прийшлося пізнавати нашим новим службовикам не лише нові для них ділянки союзової забезпеченевої праці із усіми впровадженими новостями нових кляс та нових вкладок, але також вивчити саме впроваджувану в наше діловодство нову компюторську систему. За все це та за їхню прикладну братерську співпрацю складаю їм тут сердечну подяку.

Почуваюсь теж до милого обов'язку подякувати за дружню співпрацю членам Головного Екзекутивного Комітету, редакторам „Свободи" та „Українського Тижневика", співробітникам інших Відділів Головної Канцелярії та Видавництва і всім членам Головного Уряду.

Наша забезпеченева служба

Наша забезпеченева служба членам, власникам біля 74,000 грамот, та обслуга секретарів вимагає багато часу і труду. До важливіших наших завдань у забезпеченевій службі членам належать: перевірка та оформлювання аплікацій і видача на їх підставі грамот забезпечення, ведення обліку членства, виготовлювання виказів членів для поодиноких Відділів та повідомлень про платність вкладок, оформлювання всіх змін у забезпеченевих плянах членів, вдержування евіденції про час виплат вивінування за дозрілі грамоти, про час закінчення платности вкладок та про час вигаснення важности грамот термінового та акцидентового забезпечення, виготовлення повідомлень про дозрілі до виплати грамоти, про закінчення платности вкладок і про закінчення важности грамот, як також додаткових договорів подвійного забезпечення і забезпечення платника вкладок, обчислювання винагород за приєднування нових членів, як також предсідникам і касирам Відділів, висилка секретарям Відділів членських відзнак та платничих книжечок, висилка друків та формулярів секретарям Відділів, виготовлення і висилка аплікацій на допомоги, аплікацій на грошові звороти та формулярів на посмертні виплати, вдержування всіх документів і картотек забезпечення членів, виготовлювання місячних та річних звідомлень, як також річних звітів для забезпеченевих урядів включно з оцінкою грамот, що її виконує актуарій на підставі наших даних, виготовлювання протоколів засідань Головного Екзекутивного Комітету і Головного Уряду та проголошування звітів членів Головного Уряду, рішень та рекомендацій, поладнування справ із забезпеченевими урядами та ведення листування у всіх справах, які належать до обов'язків та відповідальностей головного секретаря.

Саме листування із секретарями Відділів, поодинокими членами та кандидатами в члени відограє важливу ролю у нашій забезпеченевій службі. Воно включає теж листи з пропозиціями членам та кандидатам в члени набувати нові грамоти забезпечення, як також такі інформації і поради секретарям Відділів. Особливо багато листування вимагало впровадження нових кляс забезпечення та нових таблиць вкладок і зворотних вартостей.

Вишкільна праця

У звітовому часі треба зачислити до найбільше важливої вишкільної праці всі проведені по Округах семінарі про нові грамоти і нові кляси забезпечення та інші новості, що їх впроваджено з 1-им вересня 1987-го року. В цих семінарях брав я участь разом із головним предсідником д-ром Іваном Флисом та головним касиром Уляною Дячук.

Постійні запити в листах та в телефонічних розмовах виявили потребу ще додаткових курсів, чи семінарів, і такий один курс перевів я вже на початку цього року в Окрузі Дітройт. Також на річних зборах Округ, в яких я брав участь, треба було присвятити ще раз особливу увагу новим клясам забезпечення та всім новостям, впровадженим 1-го вересня 1987-го року.

Потреба додаткових інформацій та вияснень про всі новості в забезпеченевому діловодстві УНСоюзу покриваємо широким листуванням із секретарями Відділів, членами та кандидатами в члени, які хочуть набути наші нові грамоти. Робимо це теж шляхом численних телефонічних розмов.

До нашого листування завжди додаємо друковані інформації про переведені зміни, нові кляси та нові грамоти. Все це робимо систематично, щоб фаховими інформаціями та порадами доказати якість та вартість забезпечення в УНСоюзі, яке може тепер зовсім добре конкурувати із забезпеченевими плянами комерційних установ. В додатку до цих професійних інформацій та порад подаємо вияснення про всі додаткові користі із членства та забезпечення в братській установі, в Українському Народному Союзі.

Вдержування документів і протоколів та ведення обліку членства

До статутових обов'язків головного секретаря УНСоюзу належить зберігання документів УНСоюзу, вдержування протоколів Конвенцій та зладження і вдержування протоколів засідань Головного Уряду і Головного Екзекутивного Комітету. Він теж має обов'язок проголошувати в офіційному органі УНСоюзу звіти головних урядовців, резолюції, рекомендації та ухвали і завваги, які мають більше значення для УНСоюзу.

Ці обов'язки відносно проголошування звітів, резолюцій, рекомендацій та ухвал ми виконували так, що поміщували у „Свободі" та в „Українському Тижневику" всі резолюції, рекомендації та ухвали не пізніше, як два тижні після закінчення таких нарад. Протоколи Конвенцій та засідань Головного Уряду проголошували ми із запізненням, тому що їх приходиться виготовляти із звукозаписної стрічки. Натомість вістки про засідання Головного Екзекутивного Комітету разом з інформаціями про всі його рішення завжди поміщуємо впродовж двох тижнів після таких засідань.

Точні протоколи засідань Головного Екзекутивного Комітету, які виготовляємо пізніше, як теж протоколи засідань Головного Уряду та Конвенцій зберігаємо в Головній Канцелярії разом із звукозаписними стрічками. Також виготовляємо скорочені переклади протоколів на англійську мову і зберігаємо їх в Головній Канцелярії.

За кожний місяць виготовляємо і поміщуємо в „Свободі" звідомлення Рекордового Відділу про рух членів. Такий же звіт в коротшій формі за кожний місяць появляється також в „Українському Тижневику".

Ми ведемо точний облік руху та стану членства по Відділах, по стейтах і провінціях, по клясах забезпечення і за осягненим віком. Актуарі використовують наш облік для виготовленням з кінцем кожного року оцінки грамот, а цілий ряд інших таблиць обліку включаємо до наших річних звітів для забезпеченевих урядів стейтів і провінцій, в яких ведемо наше забезпеченеве підприємство.

Основні дані про рух і стан членства

На основі обліку руху і стану членства ми виготовили статистичні таблиці, які долучені до цього звіту. Аналіза цих даних про рух і стан членства дає нам найкращий образ стану УНСоюзу. На підставі цих таблиць ми можемо належно оцінити наші успіхи та наші невдачі і поробити відповідні висновки для виготовлення плянів нашої праці на майбутнє.

Секретарі Відділів та організатори придбали в 1987-ому році 1,362 нових членів із забезпеченням на загальну суму $8,636,000. Число членів у порівнянні з попереднім роком менше, натомість сума забезпечення цього меншого числа нових членів у 1987-ому році більша на $1,312,000.

В цьому ж звітовому 1987-ому році втратив УНСоюз 1,193 членів, які закінчили платити вкладки за свої грамоти кляс P-20 та P-65, 906 грамот дозріло до виплат повних сум вивінування, 891 член вибрали за свої грамоти передчасні грошові звороти та 935 членів померло.

В числі активних членів втратив УНСоюз за звітовий рік на чисто 2,560 членів, а в загальному числі членів така втрата на чисто виносила 1,986 членів. Загальна сума забезпечення всіх членів УНСоюзу збільшилася на $60,845. Натомість сума додаткових забезпечень, а саме подвійного забезпечення і забезпечення платників вкладок, зменшилася на $1,786,822, тому що багато договорів додаткового забезпечення вигасло, а нові грамоти в багатьох випадках не мають цих додаткових забезпечень.

Числа стану членів вказують на те, що для закінчення року її приростом числа членів треба б придбати в одному році біля 4,000 членів.

З кінцем 1987-го року нараховував УНСоюз 74,155 членів із загальною сумою забезпечення $133,383,011, а коли включити до цієї суми додаткові забезпечення, тоді кінцева сума всіх забезпечень виносила $163,108,308.

Помітно зросла пересічна сума забезпечення нових грамот. Вона виносила в 1987-ому році $6,493, тоді коли в попередньому році та сума без грамот акцидентового забезпечення виносила $3,972.

Найбільше популярними клясами забезпечення в 1987-ому році все ще були в департаменті молоді кляси E-20 та E-18, а зараз таки за ними ідуть грамоти кляс P-20 та E-65 із одноразовими вкладками. Перше місце в популярності кляс в департаменті дорослих мали грамоти кляси P-65, а в слід за ними грамоти кляс „дабл ю", E-20 та „дабл ю" із одноразовими вкладками. Все це вказує, що ще не набули сподіваної популярности нові кляси забезпечення, впроваджені 1-го вересня 1987-го року та грамоти з одноразовими вкладками.

Стейти Ню Джерзі, Ню Йорк і Пенсильвенія зайняли перші місця в такому порядку в здобутках нових членів. Ці самі стейти мають теж три перші місця в загальному числі членів, але в порядку Пенсильвенія, Ню Джерзі та Ню Йорк.

Канада закінчила 1987-ий рік здобутком 138 нових членів, забезпечених на загальну суму $581,500. В числі активного членства втратила Канада на чисто 371 члена у 1987-ому році, а в загальному числі членів втрата на чисто була 198 членів.

Пересічний вік членів УНСоюзу виносив за станом з кінця 1987-го року 41.4 років, тоді коли рік раніше це було 44.9 років.

Число передплатників „Свободи" зменшилося за минулий рік і це вказує на потребу посиленої кампанії для збільшення числа передплатників цього єдиного українського щоденника у Вільному Світі. Також треба поширити круг читачів передплатників „Українського Тижневика", бо він є зв'язковим з новими поколіннями українців Америки і Канади та пропагатором української справи серед американців і канадців. Число передплатників „Українського Тижневика" збільшилося за звітовий рік, але кампанію для його поширення треба продовжувати та скріпити, бо ним ми находимо дорогу до кандидатів у члени УНСоюзу уродженців Америки і Канади.

Інші ділянки моєї праці

З звітовому часі, як і раніше, постачав я „Свободі" вістки про діяльність Відділів та Округ, як також вістки про смерть відділових секретарів та інших союзових діячів. Ці матеріяли теж використовував „Український Тижневик" у скорочених перекладах.

Також я опікувався поміщуванням знимок дітей — нових членів УНСоюзу у „Свободі". Деякі з них, на бажання батьків, були поміщувані в „Українському Тижневику".

В Коропарації Дому УНСоюзу займаю як і в попередніх роках, пост віцепрезидента. Такий же пост віцепрезидента маю в дирекції мешкального дому „Полус Гук", спонзором якого є УНСоюз.

Від річного засідання Головного Уряду в 1985-ому році я є членом Комісії Оборони Української Спадщини і як такий беру участь в її засіданнях.

ГОЛОВНИЙ УРЯД УНС

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ

Головний предсідник
JOHN O. FLIS
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Заст. головного предсідника
MYRON B. KUROPAS
107 Ilehamwood Drive
De Kalb, Ill. 60115

Гол. директор для Канади
JOHN HEWRYK
327 McAdam Avenue
Winnipeg, Manitoba
Canada R2W 0B3

Заст. головного предсідника
GLORIA PASCHEN
235 N. Aldine Avenue
Park Ridge, Ill. 60068

Головний секретар
WALTER Y. SOCHAN
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Головний касир
ULANA M. DIACHUK
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

ГОЛОВНА КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:
NESTOR OLESNYCKY
17 Garthwaite Ter.
Maplewood, N.J. 07040

ANATOLE DOROSHENKO
1664 Taurus
Cedarburg, Wisc. 53012

STEFAN HAWRYSZ
155 Erdenheim Rd.
Philadelphia, Pa. 19118

Very Rev. STEPHEN BILAK
P.O. Box 33 — 2814
Hollywood, Florida 33022

LEONID FIL
2091 Duberry Drive
Pickering, Ont., Canada
L1X 1Y7

ГОЛОВНІ РАДНІ:
WILLIAM PASTUSZEK
9 So. Chester Road
Swarthmore, Pa. 19081

ANDREW JULA
15 Sands Avenue
Ambridge, Pa. 15003

TARAS MAKSYMOWICH
1318 18th Street
Miami Beach, Fla. 33139

ROMAN TATARSKY
26786 Eureka
Warren, Mich. 48091

TEKLA MOROZ
345 36th Avenue
Lachine, Quebec
Canada H8T 2A5

TARAS SZMAGALA
10976 Tanager Trail
Brecksville, Ohio 44141

WALTER KWAS
Soyuzivka, UNA Estate
Kerhonkson, N.Y. 12446

EUGENE IWANCIW
6138 N. 12th Street
Arlington, Va. 22205

HELEN OLEK-SCOTT
7644 W. Rosedale Avenue
Chicago, Ill. 60631

ANDREW KEYBIDA
19 Rutgers Street
Maplewood, N.J. 07040

WASYL DIDIUK
30 Allenhurst Drive, Apt. 402
Islington, Ont.
Canada M9A-4Y8

ALEXANDER CHUDOLIJ
448 Van Bussum Ave.
Garfield, N.J. 07026

MYRON SPOLSKY
158 Bannerman Avenue
Winnipeg, Man.
Canada R2W 0T4

ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР „СВОБОДИ"
ZENON SNYLYK
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

ПОЧЕСНІ ЧЛЕНИ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНС
MARIA CHUCHMAN
Sts. Peter & Paul Residence
No. 329
221 Milner Avenue
Scarborough, Ont., Canada
M1S 4P4

STEPHEN KUROPAS
3301 N. Newland
Chicago, Ill. 60634

JAROSLAW PADOCH
71 East 7th Street
New York, N.Y. 10003

GENEVIEVE ZEREBNIAK
239-C Portage Lakes Dr.
Akron, Ohio 44319

ANNA CHOPEK
678 44th Street
Los Alamos, N.M. 87544

WALTER ZAPARANIUK
1211 Downer Avenue
Utica, N.Y. 13502

MARY DUSHNYCK
2 Marine Avenue
Brooklyn, N.Y. 11209

BOHDAN I. HNATIUK
535 Prescott Rd.
Merion Station, Pa. 19066

ANNA HARAS
1930 Greenleaf Street
Bethlehem, Pa. 18017

УКРАЇНСЬКА МОЛОДЕ!
І ДЛЯ ТЕБЕ Є МІСЦЕ У ЦІЙ ВЕЛИКІЙ РОДИНІ, ЩО ЇЇ ЗВУТЬ БАТЬКО-СОЮЗ!

Рік 1988 в діяльности ТУІА

На знімці Голова ТУІА Юрій Базилевський та президент Роналд Реген на зустрічі у Вашінгтоні в жовтні 1988 року.

Рік 1988 — це рік, в якому українців відзначували дуже урочисто 1000-ліття Християнства в Україні. Товариство Українських Інженерів Америки, крім активної співучасти в загально громадських відзначуваннях наших громад на терені ЗСА та наукових (зокрема Гарвардським Проєктом), влаштувало наукові конференції для своїх членів і загальної громади, темою яких були архітектура українських церков, включно із дерев'яними, дальше активність українських громад в культурних, наукових та економічних ділянках усіх часів. Такі конференції відбулися на Союзівці, в Дітройті, Ню Йорку та Каліфорнії. Доповідачами на тих конференціях були висококваліфіковані експерти із згаданих ділянок з-поміж членів ТУІА та запрошених гостей. Такі конференції мали біля сотні або і більше учасників і були дійсно високоякісними щодо добору тематики і їх презентації.

Це не було жадне дублювання з іншими подібними імпрезами у відзначуваннях 1000-ліття Християнства в Україні, це були окремі, фахові імпрези.

Представники ТУІА беруть дуже активну участь в осягненні згоди нашої громади. І хоч може зараз ще цього вповні не осягнено, всетаки релятивне замирення існує і маємо ряд спільних імпрез, в яких участь брала і бере уся наша громада. Єдність її фактично зберігається, хоч може формально ми ще не поєдналися. Можливо, що й те уже скоро наступить і ТУІА саме в тому напрямі було і є дуже активним.

І хоч громади в поодиноких країнах нашого поселення між собою поділені, то СКВУ всетаки маємо одне і що так є, то ТУІА допомагало і допомагає дуже багато. Перед попереднім Конґресом СКВУ не дійшло до розбиття, на останньому Конґресі в листопаді 1988 року представники ТУІА разом із іншими професіоналістами на терені Америки, Канади, Европи, Австралії діяли спільно для збереження єдности наших громад. ТУІА було головним спонзором передвиборчої зустрічі кандидатів на президента СКВУ В. Керелюка та Ю. Шимка. Корисна практика і її варта б продовжувати.

Рік 1988 в праці ТУІА був теж роком 40-ліття діяльности цього товариства.

ІЯХ

АНТИМАРКСИСТСЬКІ ПАРТИЗАНИ в Анґолі ЮНІТА попросили Уряд президента Джорджа Буша збільшити доставу зброї, амуніції і військового виряду. Представник згаданої повстанської групи ген. Тоні да Коста Фернандез спеціяльно прибув до Вашінґтону на переговори в тій справі, а при тій нагоді виступив у пресовому клюбі перед кореспондентами й поінформував їх про ситуацію в Анґолі. „Ми потребуємо протилетунських ракет, артилерійських і протитанкових стрілен та іншої зброї тому, що Совєтський Союз доставив недавно комуністичному урядові додаткових 12 джетових літаків типу МІҐ-25 і кільканадцять так званих „повітряних кораблів" (гелікоптерів) пристосованих до фронтових дій. Проти цієї зброї ми не маємо чим боронитися", — заявив згаданий генерал УНІТА.

ІДІ АМІН, КОЛИШНІЙ ДИКТАТОР Уґанди, африканської держави, повернувся назад до Савдійської Арабії. Аміна заарештувала заїрська служба безпеки і досі тримала його в тюрмі. Існували побоювання, що Заїр може видати Аміна в руки теперішніх керівників Уґанди, де його напевно покарали б смертю. Після довших переговорів і на прохання дружини, уряд Савдійської Арабії погодився привернути для Аміна право перебування і таким способом врятував його ще раз перед смертною карою. Тим разом йому категорично заборонили займатися політикою і визначили час для зголошування на поліції.

Під патронатом
СВІТОВОГО КОНҐРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ
І УКРАЇНСЬКОГО ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКОГО КЛЮБУ
У НЮ ЙОРКУ
ФІЛЬМ „УКРАЇНА в ОГНІ"

який охоплює все минуле України — від княжої доби до сьогодні, знаходиться в кінцевій фазі продукції

Однак фільм вимагає для закінчення додаткових фондів. Просимо наше громадянство допомогти нам фінансово закінчити фільм

Фільм „Україна в Огні" — це найбільша сила, яка покаже в правдивому світлі живий образ України. Даймо змогу, щоб фільм був в бібліотеках, університетах, і наша молодь мала доступ до нього, який заступить голокост України

Імена жертводавців будуть відзначені у фільмі та у пресі

Пожертви можна відтягати від податку, виписуючи чеки на Ukrainian Art and Literary Club, N.Y. (U.V.O.)

Пожертви просимо висилати на адресу: FILM FUND for "UKRAJINA V OHNI", No. of Account 9965 Self Reliance (N.Y.) FCU, 108 Second Ave. New York, N.Y. 10003

Ярослав Кулинич, *фільмовий продуцент*

День державности і незалежности України в Рочестері

У п'ятницю, 20-го січня о год. 10-ій ранку в Сити Голл відбулося відзначення дня державности й незалежности України. Залю нарад у Сити Голл заповнили представники організацій зі своїми прапорами і молодь школи св. Йосафата. Адв. Богдан Венґльовський привітав посадника міста Томаса Раєна від української громади, відтак парох церкви св. Йосафата архипресв. Пилип Бумбар розпочав урочистість молитвою. Шкільна молодь відспівала американський гимн. Відтак студент Тарас Шот прочитав IV універсал англійською мовою, а студент Микола Цап — українською. Юрій Ганушевський прочитав доповідь англійською мовою про історичну й політичну важливість 22-го січня 1918 і 1919 років. Адвокат Б. Венґльовський попросив до слова посадника міста Томаса Раєна, який привітав українську громаду з нагоди роковин проголошення державности і передав Б. Венґльовському підписану ним проклямацію. Тоді шкільна молодь заспівала пісню „О Україно, о люба ненько", а о. Іван Кащак закінчив урочистість молитвою за український народ, відтак всі разом відспівали український національний гимн.

В неділю, 22-го січня, відбулася святочна академія присвячена річниці державної незалежности України, в залі православної церкви св. Покрови. Роман Куціль, привітавши святочну громаду, попросив Оксану Федик, яка віддеклямувала IV універсал (уривки з поеми С. Орлюка), а відтак Леся Борисенко виконала на піяніні твір п. н. „Поема В. Безкоровайного". Р. Куціль попросив на сцену головного доповідача президента СКВУ Юрія Шимка. Громада привітала дорогого гостя грімкими оплесками. Президент зложив громаді найкращі побажання з Новим Роком і від СКВУ подякував громаді, що по-братньому заопікувалася новоприбулою з України групою наших п'ятидесятників.

Громада оваціями, вставанням з місць подякувала Юрієві Шимкові за цінну й прекрасно виголошену доповідь.

На закінчення мистецької програми Леся Борисенко заграла Рапсодію Михайла Савицького.

Академію закінчено національним гимном.

Петро Твердохліб

В Довері повівав український прапор

М. Музика підносить прапор у містечку Довер, Н. Дж.

Англомовна газета подала коротке звідомлення про святкування роковин незалежности України мешканцями повіту Овшен, Н. Дж., згуртованих в Українсько-Американському Клюбі. Кореспондентка „Есбурі Парк Пресс" Ненсі Сімон описує коротко цю подію, яку відсвяткувала зібрана група біля 60 осіб перед місцевим ратушем, вивішуючи синьо-жовтий прапор. В дальшому авторка пише про те, як члени цього ж Українсько-Американського Клюбу висловилися недвозначно про недовір'я до гласности — Совєтського комуністичного уряду. Вона наводить слова секретарки цього клюбу Ольги Сігельської про те, що „з усіми трагічними стражданнями нашого народу впродовж історії, з усіми нарушеннями Гельсінкських угод московським комуністичним урядом, немає чого нам дивуватись, що ми дивимось дещо підозріло" на всі залицяння Совєтського Союзу.

Цікаво пише авторка про саму церемонію піднесення прапору, до якої було обрано однорічного Михася Стоцка. Як пояснив голова Українсько-Американського Клюбу Йосип Бортник, він (Михась) „представляє собою наше сьогодні, завтра та прийдешнє". Описує авторка і те, що вона довідалась від О. Сігельської про переслідування Українських Католицької та Православної Церков, про арешти церковних ієрархів і священиків та винищення тисяч вірних.

В заключенні авторка розказує про зворушення деяких присутніх при відспіванні національних гимнів, українського та американського, а зокрема тоді, як співали про безсмертність України та про віру в майбутність вільної України.

На кінець зазначує вона, що голова Українсько-Американського Клюбу подякував за участь всім урядовим особам повіту Овшен за їхню присутність на звеличанні цієї історичної дати 22-го січня.

ПОПИС УЧНІВ УМІ

Нюарк, Н.Дж. — Тут, в п'ятницю, 17-го лютого ц. р. відбудеться піврічний виступ учнів місцевого Відділу Українського Музичного Інституту Америки нижчих, середніх і вищих курсів кляс Д. Каранович, Т. Богданської, Л. Крупи і О. Кордуби. Виступ відбудеться в залі Українського Народного Дому, 140 Проспект аве., Ірвінгтон, Н.Дж.

ОМУА
ОБ'ЄДНАННЯ МИСТЦІВ УКРАЇНЦІВ В АМЕРИЦІ
Запрошує Вас
на
ВІДКРИТТЯ ВИСТАВКИ
СКУЛЬПТУР
РОМАНА ГРАБА
у НЕДІЛЮ, 19-го ЛЮТОГО 1989 р.
о год. 1-ій по пол. у Ґалерії ОМУА
136 2-га Авеню в Ню Йорку
Виставка буде відкрита в будні за домовленням
від год **6-8** тел. **(718)-497-5045**
та суботи і неділі від год. 1-8 год.
до 26-го лютого 1989 р.

Зберігаймо..:

(Закінчення зі стор. 1)

раїнському підпіллі в Другій світовій війні та історії дисидентського руху, як також історії українських організацій та установ в діяспорі. Центр збирає також фотографії із тих часів, розбудовує бібліотеку українських видань та плянує видати серійно документи до історії Другої світової війни.

Тут у цих великих плянах напевно послужить досвід і праця голови центру, що як він це підкреслює, вже 25 років розшукує по різних европейських і американських архівах за всім, що торкається українців, зокрема подій під час Другої світової війни. Він розповідає нам про всі численні архівні центри, в яких йому довелося шукати і знайти незвичайно цінні прилоги, ось хоча б польські архіви в Лондоні і Ню Йорку, англійські і американські, в яких усюди є численні матеріяли, що торкаються українців.

— Нашим стремлінням є — каже Т. Гучак, — зібрати ці матеріяли і їх сцентралізувати в одному місці. Сьогодні ніхто не може собі позволити їздити по світі та шукати довгими місяцями за такими речами. Коли зробити із них фотокопії і тримати їх в одному центрі — тоді такими матеріялами може користуватися велика кількість осіб. Тому ми б хотіли, щоб саме у нас такі матеріяли були.

Ми питаємося голову УДДЦентру, в якому відношенні є цей центр до подібних стремлінь українських наукових сил на терені Канади.

На думку д-ра Т. Гунчака, ці дві подібні акції зовсім собі не перешкоджають, а навпаки доповнюються та можуть взаємно вимінюватися здобутками. Тут Т. Гунчак, зокрема підкреслює можливість виміни стрічками, на яких записується чи у формі інтерв'ю, чи у формі розповіді переживання українців із Другої світової війни.

Перебуваючи в Торонто на V СКВУ ми зустрічалися із молодими захопленими дослідниками, які пильно збирають спомини очевидців подій Другої світової війни на стрічки — найпростіший і найбільше поширений тепер спосіб записати історію. Читали ми також їхній заклик в українській пресі на цю тему.

Тепер, у розмові з проф. Т. Гунчаком бачимо, що і центр в Ню Йорку старається про такі записи. Тому наш співрозмовець просить, щоб закликати нашу громаду, передавати свої спомини на стрічках, як також і інші архівні матеріяли, що зберігаються по приватних домах, до УДД-Центру.

— Багато осіб, — каже він, — не здає собі справи із важливости цих речей для істориків та інших дослідників Другої світової війни. І тому треба постійно про це говорити та „паки і паки" закликати ще доки очевидці живуть та можуть передати свої переживання. Можливо, що коли вони побачать перше видання із серії „Україна Другої світової війни в документах" зрозуміють краще важливість нашої праці.

Але до цього видання, як і для закупу копій чужинецьких дуже важливих архівів Український Дослідчий і Документаційний Центр потребує фінансової допомоги і тут, як доволі часто при нагоді гостин у редакції „Свободи", виринає прохання закінчити нашу розмову закликом до української громади складати датки на працю центру. Їх можна пересилати на адресу: Ukrainian Research and Documentation Cener, Ukrainian Institute of America, 2 East 79 St., New York, N. Y. 10021.

Заговорив...

(Закінчення зі стор. 2)

Героя Союзу". Я кажу. „З якого побиту?". У відповідь: „Що ти питаєш! Він уже всіх умовив, лишився тільки ти". Ось так. І пішов цей „зорепад.

Особливо слід підкреслити низьку загальну культуру Брежнєва, його некомпетентність у багатьох питаннях. Цим, мабуть, і пояснюється наближення ним до себе Суслова. Як тільки щось: зв'яжіться з Михайлом Андрійовичем. Суслов же, на мою думку, фіґура ще не рокрита. Він менше приніс партії користі, ніж завдав шкоди. Наслідки його діяльности ми відчуваємо й нині, зокрема в історичному, ідеологічному та національному питаннях. Він вимагав найскорішого злиття націй, їх мов і культур. До чого це призвело, ми бачимо на прикладі Нагорного Карабаху. Цю особливість важко навіть змалювати. Він був відірваний від життя, дуже замкнений.

Часто в нас виникали суперечки з питань ідеології, культури. Ось наприклад. Ще покійний Довженко написав кіносценарій про Тараса Бульбу. Та фільму не було. Потім за цю справу взявся Бондарчук. З великими труднощами картину зробили, але не показали. Суслов заборонив. Чому, запитую його. Він каже: „Навіщо відроджувати націоналізм, навіщо тривожити поляків". „Так це ж історія, — відповідаю. — Тоді давайте Гоголя вилучимо".

Одне слово, не переконав. Був він сталінського замісу. Ось приклад. Обговорювали в газеті у зв'язку з 90-річчям Сталіна. Я виступив за те, щоб сказати всю правду, взявши за основу рішення XX з'їзду партії.

„А як народ зрозуміє?" — запитує Суслов.

Врешті-решт публікація була, але в скороченому вигляді — багато викреслено Сусловим.

Пізніше, коли я вже був у Москві, Суслов організував статтю в журналі „Комуніст України", в якій критикувалася моя книжка за звеличування козацтва. Але ж я в козаках не служив, а користувався архівами. Книжку через місяць вилучили. Прийшов до Брежнєва, кажу: „Що ж ви робите?". — „Книжку я не читав, — пояснив він. — Це зроблено за вказівкою Суслова".

Характеризує Брежнєва і такий епізод. У липні 1964 року він відвідав мене в Криму, де я відпочивав. Ішлося про Хрущова. Брежнєв не тільки умовляв мене підтримати його. Він плакав. Багато було в його поведінці артистичного.

Кор. Запитання нескромне, але хотілося б знати, за що вас звільнили від посади першого секретаря ЦК Компартії України?

Шелест. Звинувачували в націоналізмі після виходу в світ книжки „Наша Радянська Україна". Та, гадаю, причина — в особистих мотивах. Злякався Брежнєв, що навколо мене сформується група молодших. Але ні про яку „змову" й гадки не було. Правда, я нерідко виступав всупереч його думці. Наприклад, проти закриття шахт у Донбасі, проти поділу міністерств, з інших питань.

Кор. А якою була процедура звільнення?

Шелест. Приблизно такою ж , як з іншими. Ішло засідання Пленуму ЦК. Його вів Брежнєв. Потім він передав ці обов'язки Суслову і вийшов із залу, запросивши мене. Тут, в іншому приміщенні, і відбулася розмова про мій перехід на іншу роботу. Знову: „Ми вирішили". Хто вирішив? На засіданні це питання не обговорювалося. На Пленумі теж. Наступного дня вийшов указ про призначення мене заступником Голови Ради Міністрів СРСР. На цій посаді я працював два роки. Тепер на пенсії. Беру по змозі участь у партійній і громадській роботі.

ГАЗЕТА „СОВЄТСЬКАЯ КУЛЬТУРА" опублікувала минулого тижня статтю авторства двох істориків, Єрґея Роґова і Владіміра Носенка, у якій вони перший раз за кілька десятиліть признаються до існування антисемітизму в Совєтському Союзі. „Треба кінець кінців призадуматись над справою антисемітизму, — пишуть згадані автори, — і шукати причини через яку десятки тисяч совєтських жидів відмовились від совєтського громадянства і покинули СССР". Історики признаються, що були періоди в історії Совєтського Союзу, коли влада ставилася до жидів як непотрібних „еміґрантів", які перебувають в СССР на тимчасовому статусі. З якихось причин совєтська газета, а може цензори, не подають жадних цифр, які були б наглядним доказом існування антисемітизму в комуно-московській імперії.

РАДА БЕЗПЕКИ ОРГАНІЗАЦІЇ Об'єднаних Націй розпочала обговорювати ситуацію на окупованих Ізраїлем арабських землях, зокрема на західньому березі ріки Йордан і в смузі Ґази. Причиною обговорення цієї справи є критика Ізраїля за порушення прав людини і вбивства палетсинців. Критикували уряди З'єднаних Стейтів Америки й інших країн. Представник Палестини при ООН Ріяд Мансур домагався прийняття резолюції яка б засудила Ізраїль за утиски арабського населення на окупованих землях . Заступник амбасадора ЗСА при ООН Герберт Окун заявив, що члени Ради Безпеки дуже часто розглядають справи занадто пристрасно, не перевіривши докладно як фактично виглядає ситуація. Ніхто не сумнівається, що на кожну резолюцію Ради Безпеки, яка засуджуватиме Ізраїль, ЗСА поставлять вето.

ПІСЛЯ ТОГО, ЯК КОНҐРЕС майже ентузіястично прийняв рятунковий плян президента Джорджа Буша для щаднично-наукових установ, цей самий плян починає натрапляти на труднощі. Деякі законодавці обвинувачують цей плян у недостачі капіталу, браку точних вказівок, що, як вони твердять, в майбутньому може спричинити бюджетний кошмар.

В 40-ий ДЕНЬ СМЕРТИ
нашої Дорогої і незабутньої Дружини Мами і Бабці
бл. п.
ЮЛІЇ БЕЗСОНІВ
буде відправлена
ПАНАХИДА
на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.
в СУБОТУ, 18-го ЛЮТОГО 1989 р., о год. 12-ій .
Просимо про молитви за спокій душі Покійної.
муж ВОЛОДИМИР
з РОДИНОЮ

26-го ЛЮТОГО 1989 р., о год. 12-ій дня
в церкві св. Андрія в Гамтремку, Миш.
і в церкві св. Андрія, Норт Порт, Фльорида
будуть відслужені
ПАНАХИДИ
по наших Дорогих,Незабутніх БАТЬКАХ,
які відійшли від нас у Вічність:
сл. п.
СТЕПАНА ЛАЗУРЕНКО
полковника Армії УНР, який залишив нас 27-го лютого, 20 років тому, та
сл. п.
ЗІНАЇДИ ЛАЗУРЕНКО
яка залишила нас 28-го січня 1986 р.
Всіх Друзів та Знайомих сердечно просимо помолитися за Їх Вічний Спокій.
ОКСАНА та СЕРГІЙ з Родинами

Ділимося сумною вісткою, що 9-го січня 1989 р. помер ненадійно на Канарийських островах, Еспанія, наш Найдорожчий
бл. п. д-р прав
КОРНЕЛЬ САС де ГОВОРА
ДРОГОМИРЕЦЬКИЙ
проживши 78 літ.
Покійний займав пост Міністеріяльного Директора для справ Культури і Спорту в Міністерстві Внутрішних Справ Федеральної Німеччини до відходу на пенсію.
Тлінні останки Померлого перевезено до Вінтершайду коло Бону, Німеччина, місця Його перебування протягом последних 25 літ.
Похоронні відправи завершив український католицький священик, о. Новак дня 31-го січня 1989 р.
Заупокійну Службу Божу відправлено в Едмонтоні, в церкві св. Юрія Переможця дня 4-го лютого 1989 р.
Брат — мґр ЕМІЛЬ ДРОГОМИРЕЦЬКИЙ з Родиною
Сестра — ОЛЕНА з ДРОГОМИРЕЦЬКИХ СТЕФАНИК з родиною, Едмонтон, Канада
та ближча і дальша родина в Україні, ЗСА та Австралії.

ОБ'ЄДНАННЯ МИСТЦІВ УКРАЇНСЬКОЇ СЦЕНИ
В глибокій пошані схиляємо наші голови, прощаючи на Вічний Спочинок
СВ. П.
ЙОСИПА ЙОСИПОВИЧА
ГІРНЯКА
корифея українського театрального мистецтва, колишнього актора Театру „БЕРЕЗІЛЬ", актора й режисера Відділу Драми Львівського Оперного Театру, засновника Театру-Студії, дійсного члена НТШ й УВАН, почесного члена ОУП „Слово", автора театральних спогадів і багатьох публікацій, політичного в'язня-засланця.
Хай пам'ять про Незрівняного Мистця української сцени триває вічно.
УПРАВА І ЧЛЕНСТВО ОМУС

Появилася на книжковому ринку
НОВА ЧЕРГОВА КНИЖКА
Любови Коленської
„ПОТОЙБІЧ РУБІКОНУ"
ОПОВІДАННЯ, НОВЕЛІ, НАРИСИ, ДРАМА
Мистецьке оформлення ЛЮБОСЛАВА ГУЦАЛЮКА
Видавництво і друкарня „Свободи", Ню Йорк — Джерзі Ситі, 1988, стор. 256. Тверда обкладинка, ціна 15.00 дол. плюс 2.00 дол. за пересилку.
Можна набувати в книгарні Свободи.
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
New Jersey residents add 6% sales tax.

Вже появилася книга
A THOUSAND YEARS OF CHRISTIANITY IN UKRAINE
„ТИСЯЧА РОКІВ ХРИСТИЯНСТВА НА УКРАЇНІ"
(англійською мовою)
Хронологія Християнства на Україні від 1-го століття до 1988 року. Великий формат, багато фотографій і ілюстрацій (також кольорових), тверда обкладинка, люксусовий папір. Видання Смолоскипу і Краєвого Комітету Тисячоліття Християнства на Україні у США, 1988, Балтимор, стор. 312, ціна 50.00 дол.
Набувати у книгарні Свободи
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Мешканці стейту Ню Джерзі обов'язує додати до ціни 6% стейтового податку.

Найкращий дарунок
ЕНЦИКЛОПЕДІЯ —
НЕОБХІДНА КНИЖКА ДОМА І В ШКОЛІ!
ПОДБАЙТЕ,
щоби в кожній публічній бібліотеці була повна і стисла двотомова
Енциклопедія України
В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ
UKRAINE A CONCISE ENCYCLOPÆDIA
UNIVERSITY OF TORONTO PRESS
ЦІНА
Том І ... $95.00
Том ІІ ... $95.00
Хто замовить ОБА ТОМИ платить ... $170.00
включно з пересилкою
Замовлення з належністю ТІЛЬКИ ЧЕКАМИ або ПОШТОВИМИ ПЕРЕКАЗАМИ (M. O.) слати
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.
30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302

Посадник Чикаго Ю. Соєр засвітив різдвяну ялинку

В неділю, 18-го грудня новий Релігійно-Культурний Осередок при парафії свв. Володимира і Ольги в Чикаго, почав свою нову місію і стає не тільки гордістю і окрасою Українського Села, але також центром всегромадського життя цілої нашої околиці. Цього дня посадник міста Юджін Соєр у присутності представників міста і багатьох представників української церкви — священиків і монахинь, а також сусідніх церков інших національностей, засвітив світла на високій стрункій ялинці, що зайняла місце на площі між чудовим золотобанним собором свв. Володимира і Ольги та золотоверхим Культурно-Релігійним осередком. Тут зібралося понад 400 мешканців нашої околиці, які перед головною церемонією мали нагоду відвідати і оглянути наш чудово прикрашений будинок Осередку і погуторити.

О год. 2:30 пополудні всі зібрані перейшли на площу біля ялинки в очікуванні на довершення церемонії запалення світел на ній. Надійшла делегація духовенства, яка зайняла місця на спеціяльному підвищенні, а згодом появився посадник міста Юджін Соєр, який в асисті будівничого осередку о. митрата Маріяна Бутринського і голови відділу УККА д-ра Мирослава Харкевича та особистої охорони посадника і представників місцевих організацій підійшли до трибун. Першим промовляв о. митрат, який зі зворушенням вітав всіх зібраних і вказав, що з моментом запалення світел на нашій ялинці, в навечер'я св. о. Миколая, ми продовжуємо традицію запалювати Світло, яке приніс Божественний Спаситель і символічно, з нашим народом на Україні, підготовлюємось до святкувань Рождества Христового. Відтак привітав він посадника і почесних гостей та попросив до слова завідуючого осередком о. Мирона Панчука, який провадив програмою. Отець Панчук з гумором заповів, що скоро відбудеться очікувана церемонія, але перед тим попросив до слова посадника міста, на якого лиці видно було видиме вдоволення, а навіть подив, бо в своїх коротких, але щирих словах дав він велике признання українцям за таку імпозантну розбудову околиці. Очевидно, була тут і телевізія, яка фільмувала всю подію. Далі говорив д-р Мирослав Харкевич від УККА й інші гості. Для підкреслення завершення святкувань українського Християнського Тисячоліття парафіяльний хор „Прометей" лунко проспівав Гимн Тисячоліття. Далі слідували коляди наших сусідів мексиканців, поляків та італійців. Всі були надзвичайно здивовані, що кожний з нас помагав співати польську коляду „Всьруд ноцней ціши". На закінчення хор „Прометей" проспівав ще пісню „О хто, хто Миколая любить". І так надійшов довгоочікуваний момент, коли мала заясніти світлами наша різдвяна ялинка.

Промовляє о. митрат Маріян Бутринський, ззаду нього — д-р Мирослав Харкевич. Другий зліва посадник Юджін Соєр.

Та раптом розляглася гучна канонада. Це були вистрілені в небо барвисті фаєрверки. А низом стелився густий темний дим, з-за якого невдовзі вилонилася вся в світлах ...ялинка. Опісля всі перейшли до чудово прикрашених приміщень осеедку, де була нагода щедро погоститися „чим хата багата", бо з нагоди небуденного дня чекала їх тут тепла перекуска, чай, кава й інші напитки. Імпозантний вигляд святково прибраних праміщень і тепла товариська атмосфера, доповнили незабутнє враження, а наші українські серця наповнила гордістю за такий цінний здобуток на терені Чикаго.

Велика кількість чужинців промовисто підтвердила, що українці вибилися тут на перше місце і стають центром уваги цілої дільниці.

Олександра Мудра

Свято державности у Вотервліті

Заходами Окружного Комітету Відділу УККА Олбанської Округи та українських організацій відбулося свято української державности 15-го січня в залі українського клюбу у Вотервліті, Н. Й. Голова Окружного Комітету УККА Євген Наболотний відкрив свято вступним словом. Молитву провів о. митрат В. Андрушків. Секретар Д. Кулик прочитав IV універсал Української Центральної Ради, що проголосив самостійність України. Д. Шепелявий прочитав проклямацію про День української незалежности посадника Вотервліту О. Браєна. Ред. Р. Зварич прочитав змістовну доповідь про свято самостійности й соборности України.

Український народ був першою сучасною нацією, що 1000 років своїм релігійним життям, архітектурою, культурою й наукою займав перше місце, а наша „Руська Правда", збірник законів, випередив законодавство Европи. Одначе вороги з усіх сторін нищили українську державу та засвоїли собі її здобутки. Наш національний пророк Тарас збудив український народ зі сну неволі. Доповідач з'ясував головні моменти нашого відродження до державного життя: проголошення самостійности 22-го січня 1918 р. в Києві, державности у Львові 1-го листопада 1918 р., соборности й об'єднання всіх українських земель у Києві 22-го січня 1919 р., проголошення самостійної Карпатської України 14-го березня 1939 р., відновлення української державности у Львові 30-го червня 1941 р., створення Української Головної Визвольної Ради (УГВР) у 1944 та українського уряду, створення Української Повстанської Армії (УПА) в 1942 р. Згадав усіх, що боронили рідну землю: княжив воїнів, запорізьких козаків, українських січових стрільців, вояків усіх українських армій, упістів. Закінчив словами Олеся Бердника, що сказав за всіх: „Я безсмертний дух України!"

Михайло Савків, мол., прочитав доповідь про свято державности англійською мовою. 37 дітей зі школи українознавства у Вотервліті виступили з програмою. Християн Спяк продеклямував поему У. Кравченко „На спомин 22-го січня". Таня й Люба Мандзії продеклямували поему Б. Лепкого „Не хиляйте вниз прапора". Всі діти проспівали гимн української революції М. Вороного „За Україну". Діти з 1 і 2 кляси виконали „Ми всі діти українські", з 3 і 4 кл. „Ми не дармуєм", з 6 і 7 — „Рідний край". Вкінці всі заспівали стрілецьку пісню „Ми йдем вперед".

17 пластунок і пластунів під проводом мгр Дарії Якубович виконали при ватрі монтаж Е. Гойдиш „Привіт, Україно, тобі". У програмі пісні: „Ой місяцю, місяченьку", „Карпати", „Зірвалася хуртовина". Олег Якубович пригравав на гітарі. Деклямували поеми: „Ми не бачили України", „Привіт Червоній Калині", „Лебеді материнства" Симоненка. Українським національним гимном закінчено свято. Голова Є. Наболотний подякував усім виконавцям, тим, що приготовили програму і гостям. Програму школи українознавства приготовили З. Білас, А. Дурбак, Д. Спяк, Г. Коргун, І. Скалій, І. Мирон, Д. Байрон, Д. Ракоча.

І. Д.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

Здійснюють відродження львівських „Карпат"

Вже визначили керівництво відродженого у Львові популярного футбольного клюбу „Карпати". Провідником клюбу став І. Кульчицький, головним тренером Б. Рассихін, тренером-асистентом Р. Поточняк.

Першими футболістами, що зголосилися до складу дружини, були: оборонці — С. Юрчишин і А. Саулевич, які досі змагалися в клюбі „Поділля" в місті Хмельницьку. З клюбу „Гурія" з міста Ланчхута зголосився воротар С. Квасников, який свого часу грав у Львові. 16-го січня ц.р. відбулося перше тренування „Карпат" і там мав визначитися основний склад дружини.

Головним спонзором „Карпат" стало наукововиробниче об'єднання „Електрон". Тисячі прихильників львівської дружини присилають свої внески на конто фінансування відроджених „Карпат". Дружина відбуватиме свої ігри на стадіоні „Дружба". Ще не вирішена доля тренувальної бази „Карпат", якою до 1982 року була база в Брюховичах. Нині нею завідує футбольний клюб совєтської окупаційної армії.

Київський „Будівельник" в чвертьфіналі за чашу Европи Р. Корача

На початку січня ц.р. в Києві відбулися перші кошиківкові змагання київського клюбу „Будівельник" з клюбом „Ортез" (Франція), в яких переможцями вийшли українські кошиківкарі. Відплатні змагання „Будівельник" відбуде у Франції на початку лютого. Після звітових змагань тренер „Ортезу", американець Д. Фішер, між іншим, сказав: „Я не є задоволений вислідом зустрічі. Моя дружина повинна була виграти, бо переважала конкурентів у техніці й тактиці. Те, що моїм хлопцям не вдалося зробити у вашому гостинному Києві, вони обов'язково зроблять вдома, коли прийматимуть там 'Будівельник' ", — закінчив Фішер.

„Будівельник" має відбути зустрічі з клюбом „Діректбанк" у Голляндії та „Віва" з Італії в Києві. Змагання за чашу Р. Корача побудовані так, що переможці чотирьох Европейських груп виделеґують до півфіналу клюби, що займуть перші місця.

О. Блохін про свої виступи в Австрії

У київському спортовому журналі „Стар" в числі з листопада 1988 року появилося інтерв'ю Юхима Щаінського з відомим українським футболістом з Києва Олегом Блохіним, який нині виступає в Клюбі „Форвертс" в місті Штаєр, Австрія. Як ми вже повідомляли, О. Блохін опинився в Штаєрі на власне бажання, але перед тим зрезиґнував зі своєї старшинської ранґи військовика і зв'язаної з нею майбутньої пенсії. Футбольний клюб „Форвертс" платить Державному Комітетові Спорту СССР договорену суму 130 тисяч долярів за сезон і чотири тисячі долярів місячно, з чого Олегові припадає 1,000 долярів. Подаємо запити Шаінського і відповіді Блохіна:

— Зараз за московським часом 23 година, у вас — 21-ша. Чим займаєтесь?

Якраз передають по телебаченню огляд ігор бундесліґи. Тут регулярно показують матчі з інших країн. Отже, є змога підвищити футбольну ерудицію... Потім ще посиджу над німецькою мовою.

— А як з домашніми клопотами?

— Їсти не проблема — поруч кілька невеличких кафе і ресторанів. В крамниці можна купити напівфабрикати м'ясних страв, гарнірів, салатів. Це — дешеве. Небагато часу займає і прання — в мене добра сучасна машина. Її, як і всі меблі, телевізор відеомагнітофон, програвач, холодильник, надала фірма „Лайнера" — спонзор „Форвертса". Мешкаю в трикімнатному помешканні в невеличкому будинку. Зручно — поруч спортові площі, корт, басейн.

— А скільки коштує таке помешкання?

— Не знаю. За контрактом її оплачує клюб. Він же надав і японський автомобіль „Мазда" за розміром як „Волга", тільки комфортабельніший — з кондиціонером, магнітофоном.

— А тепер про футбол...

— Виходжу на грище під звичним одинадцятим числом. Від цього сезону я у „Форверстсі" граючий тренер. А очолив команду 34-річний Петер Бартгольд, кол. воротар „Рапіду".

— Олег, які ваші функції на грищі?

— Коротко кажучи, диспетчер і бомбардир. Доводиться багато бігати.

Присутня при інтерв'ю дружина Блохіна Ірина Дерюгіна додала: „До Олега прийшла третя спортова молодість. Вся гра через нього, бігає безупину. Він — половина команди. Болільники захоплені ним й інакше, ніж супер-Олег, не називають. На 10-тисячному стадіоні на змагання приходить не менше 7,000 глядачів. Порівняйте: на „Рапід" у Відні збирається не більше 5,000".

— Олег, а яке ставлення до вас преси?

— Зустріли холодно. Мов ляв, майже 36-річний ветеран приїхав спокійно догравати... Та потім все стало нормально. (Дружина Дерюгіна від себе додала: Олег скромничає. Інтерв'ю з ним з'являється в газетах регулярно. Він тут дуже популярний... Його разом з кращим тенісистом країни, міс Австрії та ще кількома відомими людьми запросили взяти участь у широко розреклямованих скачках-виставі на іподромі, його кінь закінчив третім...

— А скажіть, Олег як загалом грає „Форвертс"?

— Звичайно, це не київське „Динамо". Особливо відчутне відставання в тактиці, розумінні футболу. На це, насамперед, звернув увагу нових партнерів, а потім спробував налагодити комбінаційну гру. Дещо, здається, вийшло. Тим більше, що хлопці працювали з величезною самовідданістю.

— А як пройшов ваш тренерський дебют?

— Почав з того, що привіз з Києва новий плян тренувань. Його допоміг скласти Зеленцов — той самий фахівець, що моделює підготовку київських динамівців...

— Ну, а які враження від організації професійного клюбу?

— Все напрочуд раціонально. У секретаріяті клюбу 5 осіб, вони чітко й дуже швидко вирішують усі організаційні, фінансові, побутові питання. Є ще дві, — чоловік і дружина. Він ремонтує футболівки, вона — пере однострої. Ось і ввесь склад клюбу. Тренувальної бази немає, для зайнять клюб орендує стадіон. Обходиться команда й без автобуса, на виїзні ігри всі вирушають на власних автомобілях... Обстановка невимушена.

— А які проблеми?

— У футболістів їх практично немає. Тільки грай.

— А у вас особисто?

— Безперечно, існує мовна бар'єра, подолати її допомагають футболісти „Форвертса" югослави Радан Лукич та Анді Цвєтков... Головне, скучив за двома своїми Іринами, донею і за дружиною. Може, незабаром приїжджатимуть до мене частіше...

Подав **(от)**

ПРОПУЩЕННЯ

У статті п.н. „Фальшиві амбіції..." („Свобода" ч. 25 з 9-го лютого 1989) сторінка друга, третя колонка, рядок 23-ий згори пропущено: головно „на терені Вашінгтону, видань Гарвардського Проєкту, збірок на оборону українського імени". — Ред.

ARKA Company DEPARTMENT STORE
26 First Avenue
New York, N.Y. 10009
Tel.: (212) 473-3550
НА ВЕЛИКОДНІ СВЯТА: прекрасні карточки, писанки, кераміка та інші свят. дарунки.

● SERVICE ●
Музика в найкращих українських традиціях!
(Весілля, христини, ювілеї)
СЛАВКО КОСІВ
на акордеоні, піяно або з цілою оркестрою.
Тел.: (212) 792-1709
Satisfaction or your money back!

● FOR RENT ●
APARTMENT FOR RENT
4 rooms, kitchen, bath, walking distance to Path trains. Asking $500.00 plus 1 month security.
Please call Maria Poisler
Tel. 420-1762
after 5 p.m.

●FUNERAL DIRECTORS●

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУЇС НАЙҐРО — директор
Родина ДМИТРИК
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222

ПАМ'ЯТНИКИ
з різних гранітів, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Бавнд Бруку, св. Духа в Гемптонбурґу, та інших.
ВІДОМА СОЛІДНА ФІРМА
Cypress Hills Monuments
Власник — українець
ВОЛОДИМИР БІЛЯНСЬКИЙ.
К. М. КАРДОВИЧ і О. ПОБАЧЕВСЬКА
800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel.: (718) 277-2332
Відкрито кожного дня, в суботу включно, від 9 5 по пол., в неділю від 10 4 по пол.
На бажання і для вигоди клієнтів радо заїдемо до Вашого дому з проєктами й порадами.

СОЮЗІВКА ● SOYUZIVKA
ВІДКРИТА ЦІЛИЙ РІК ДЛЯ
ВАКАЦІЙ і СВЯТКУВАНЬ
СОЮЗІВКА БУДЕ ВІДКРИТА У БЕРЕЗНІ
Прекрасне місце на весілля, з'їзди, родинні зустрічі, ювілеї, чи тільки для вечері при романтичному освітленні
ПІД ЗІРКАМИ
ВЕЛИКИЙ ВИБІР РІЗНИХ СМАЧНИХ ХАРЧІВ
СОЮЗІВКА ● SOYUZIVKA
Ukrainian National Association Estate
Foordmore Road Kerhonkson, New York 12446
914-626-5641

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
ПРОГОЛОШУЄ
ПРИДІЛ СТИПЕНДІЙ
на академічний рік 1989/1990
Згідно з рішенням Стипендійної Комісії у червні 1988 року стипендії будуть признані тільки для UNDERGRADUATE СТУДЕНТІВ (перших 4 років студій) акредитованих каледжів та університетів.
Аплікант мусить бути бодай ДВА РОКИ АКТИВНИМ ЧЛЕНОМ (платить вкладку) УНСоюзу.
Основи признання стипендій:
1. фінансова потреба
2. студійні досягнення (оцінки)
3. активність в українському громадському, а зокрема студентському житті
Головна Канцелярія УНСоюзу мусить одержати стипендійне подання **не пізніше як 1-го квітня 1989 року.**
Для набуття стипендійного формуляра пишіть на адресу:
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302

МАЄМО НА СКЛАДІ НОВУ КНИЖКУ
LUBOMYR LUCIUK
and
BOHDAN S. KORDAN:
ANGLO-AMERICAN PERSPECTIVES ON THE UKRAINIAN QUESTION 1938-1951
A DOCUMENTARY COLLECTION
Published by The Limestone Press, Kingston, Ontario, — Vestal, New York 1987, printed in Canada by Brown and Martin Ltd., pages 242. Price $20.00.
The residents of New Jersey add 6% sales Tax.
Documents, which indicate the relationship between the Ukrainian independence movement and the leading powers of the Western alliance before, during and after the Second World War.
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302